AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA

Brüsszel, 2005. június 2. (10.06)

9630/05

Intézményközi dokumentum: 2004/0127 (COD)

LIMITE

FRONT 99
CODEC 453
COMIX 361

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Főtitkárság
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	9431/05 FRONT 97 CODEC 425 COMIX 351
Biz. jav. sz.:	10331/04 FRONT 111 COMIX 392 (COM(2004) 391 végleges)
Tárgy:	**Tervezet — Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a személyek határátlépésére irányadó szabályok Közösségi Kódexének létrehozásáról (schengeni határátlépési kódex)**

A delegációk mellékelten kézhez kapják a fent említett rendelettervezetnek a vegyesbizottság magas beosztású tisztviselőinek 2005. június 1-jei ülésén folytatott megbeszélések eredményeképpen elkészült változatát.

MELLÉKLET

JAVASLAT

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a személyek határátlépésére irányadó szabályok Közösségi Kódexének létrehozásáról[1]

(schengeni határátlépési kódex)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésére és (2) bekezdése a) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára,[2]

a Szerződés 251. cikkében előírt eljárásnak megfelelően eljárva[3],

mivel:

(1) A Szerződés 62. cikke (1) bekezdése értelmében azoknak az intézkedéseknek az elfogadása, amelyek célja annak biztosítása, hogy a személyeket a belső határok átlépésekor ne vessék alá határellenőrzésnek, az Unió azon célkitűzésének részét képezi, hogy olyan, belső határok nélküli térséget hozzon létre, amelyben biztosított a személyek szabad mozgása a Szerződés 14. cikkében meghatározottak szerint.

(2) A Szerződés 61. cikkének megfelelően egy olyan térség létrehozását, amelyben a személyek szabadon mozoghatnak, egyéb intézkedéseknek kell kísérnie. A Szerződés 62. cikke (2) bekezdésében előírtak szerint a külső határok átlépésére vonatkozó közös politika ilyen intézkedés.

(3) A belső határok személyek által történő átlépésére és a külső határokon történő határellenőrzésre vonatkozó közös intézkedések elfogadásának tükröznie kell az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokat, és különösen az 1985. június 14-én, Schengenben kötött megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény[4] és a Közös Kézikönyv[5] vonatkozó rendelkezéseit.

---

1 **DE** továbbra is általános fenntartással él a rendelettervezetet illetően. FR továbbra is parlamenti fenntartással él. **AT, FR, SI** és **PT** továbbra is nyelvi fenntartással él.

2 HL C […],[…], […]. o.

3 HL ...

4 HL L 239., 2000.9.22., 19. o.

5 HL C 313., 2002.12.16., 97. o.

(4) A külső határokon történő határellenőrzés tekintetében a közös jogszabályok létrehozása — főleg a közösségi vívmányok konszolidációja és fejlődése révén — a külső határok igazgatására vonatkozó közös politika egyik alapvető összetevője, „Az Európai Unió tagállamai külső határainak integrált irányítása felé” című, 2002. május 7-i bizottsági közleményben[6] meghatározottak szerint. Ezt a célkitűzést tartalmazza „Az Európai Unió tagállamai külső határainak igazgatására vonatkozó terv”, amelyet a Tanács 2002. június 13-án jóváhagyott, és amelyet az Európai Tanács 2002. június 21–22-i sevillai, illetve 2003. június 19–20-i thesszaloniki ülése támogatott.

(5) A személyek határátlépésére vonatkozó közös szabályok meghatározása nem kérdőjelezi meg és nem érinti az uniós polgárok és családtagjaik, valamint harmadik országok állampolgárai és családtagjaik szabad mozgáshoz való jogát, akik az egyrészről a Közösség és tagállamai, másrészről az említett országok között létrejött megállapodások értelmében az uniós polgárokéval azonos, szabad mozgáshoz való joggal rendelkeznek.

(6) A határellenőrzés végrehajtása nem csupán azoknak a tagállamoknak az érdeke, amelyek külső határainál azt elvégzik, hanem valamennyi olyan tagállamé, amely belső határain megszüntette a határellenőrzést. A határellenőrzésnek elő kell segítenie az illegális bevándorlás és az emberkereskedelem elleni küzdelmet, és meg kell előznie a tagállamok belső biztonságát, közrendjét, közegészségügyét és nemzetközi kapcsolatait fenyegető veszélyeket.

(6a) A határátlépési ellenőrzéseket az emberi méltóság teljes mértékű tiszteletben tartásával kell végezni. A határellenőrzést szakszerűen és tiszteletteljes módon kell végezni, és annak arányban kell állnia a megvalósítandó célkitűzésekkel.

(7) A határellenőrzés nem csak az határátkelőhelyeken történő személyellenőrzéseket és a határátkelőhelyek közötti határőrizetet foglalja magában, hanem a belső biztonsággal kapcsolatos kockázatok elemzését, valamint a külső határok biztonságával kapcsolatos lehetséges veszélyek elemzését is. Ezért meg kell állapítani a határátkelőhelyeken történő ellenőrzésekre és a határőrizetre irányadó feltételeket, kritériumokat és részletes szabályokat.

[6] COM(2002) 233 végleges

(8) A határokon való túl hosszú várakozási idő elkerülése érdekében rendelkezést kell hozni a külső határokon történő ellenőrzések enyhítésére rendkívüli és előre nem látható körülmények esetén. A harmadik országbeli állampolgárok okmányainak rendszeres lebélyegzése a határátlépési ellenőrzések enyhítése esetén is kötelező. Az útiokmányok bélyegzése lehetővé teszi a határátlépés időpontjának és helyének bizonyossággal történő megállapítását, anélkül, hogy minden esetben sor kerülne annak megállapítására, hogy az útiokmányok ellenőrzésére vonatkozó valamennyi szükséges intézkedésre sor került-e.

(9) A szabad mozgás közösségi joga alapján kedvezményezett személyek várakozási idejének csökkentése érdekében, amennyiben a körülmények lehetővé teszik, külön sávokat kell biztosítani a külső határokon, amelyeket valamennyi tagállamban egységes jelekkel látnak el. Külön sávokat kell biztosítani a nemzetközi repülőtereken. Amennyiben célszerűnek ítélt és a helyi körülmények azt megengedik, a tagállamoknak mérlegelniük kell külön sávok biztosítását a tengeri és a szárazföldi határátkelőhelyeken.

(10) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az ellenőrzési eljárások ne képezzenek jelentősebb akadályt a külső határokon a kereskedelem, valamint a társadalmi és kulturális csere tekintetében. E célból megfelelő számú személyzetet és erőforrásokat kell alkalmazniuk.

(11) A tagállamoknak a nemzeti jogszabályaiknak megfelelően ki kell nevezniük a határőrségi feladatokért felelős nemzeti szolgálatot vagy szolgálatokat. Amennyiben egynél több szolgálat felelős ugyanabban a tagállamban, közöttük szoros és állandó együttműködésnek kell lenni.

(12) A tagállamok közötti, a határellenőrzéssel kapcsolatos operatív együttműködést és segítségnyújtást a 2007/2004/EK rendelettel[7] létrehozott, „Az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség” irányítja és koordinálja.

[7] HL L […], […], […] o.

(13) Mindazonáltal egyértelművé kell tenni, hogy e rendelet nem sérti az általános rendőrségi hatáskörökben végzett ellenőrzéseket, valamint a belföldi repülőjáratok esetében végzett ellenőrzésekkel azonos biztonsági személyellenőrzéseket, a tagállamok azon lehetőségét, hogy a Közösségen belüli légi járaton utazó személyek kézi és feladott poggyászára, valamint a Közösségen belüli tengeri utazáson részt vevő személyek poggyászára alkalmazandó ellenőrzések és alakiságok megszüntetéséről szóló 3925/91/EGK tanácsi rendeletnek[8] megfelelően rendkívüli poggyászellenőrzéseket végezzenek, az úti vagy személyazonossági okmányok magánál tartására vonatkozó nemzeti jogszabályokat, illetve azt az előírást, hogy a személyeknek értesíteniük kell a hatóságokat az érintett tagállam területén való jelenlétükről.

(14) A tagállamoknak arra is lehetőséget kell biztosítani, hogy a közrendjüket, belső biztonságukat vagy közegészségügyüket fenyegető komoly veszély esetén ideiglenesen újra bevezessék a határellenőrzést a belső határaiknál. Az intézkedés kivételes jellegének és az arányosság elvének biztosítása érdekében meg kell állapítani az erre vonatkozó feltételeket és eljárásokat. A határellenőrzés alkalmazási körét és időtartamát a veszély elhárításához feltétlenül szükséges mértékre kell korlátozni.

(15) Olyan térségben, ahol a személyek szabadon mozoghatnak, a belső határokon történő határellenőrzés újra bevezetésének kivételes esetnek kell maradnia. Kizárólag a határ átlépése miatt nem kell határellenőrzést végezni vagy formalitásokat alkalmazni.

(16) Rendelkezni kell olyan eljárásról, amely lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy kiigazítson néhány, a határellenőrzésre irányadó részletes gyakorlati szabályt. Ezekben az esetekben az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat[9] szerint kell meghozni.

(17) Rendelkezni kell továbbá olyan eljárásról, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy értesítsék a Bizottságot a határellenőrzésre irányadó egyéb részletes gyakorlati szabályt érintő változásokról.

---

[8] HL L 374., 1991.12.31., 4. o. Az 1882/2003/EK parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított rendelet.

[9] HL L 184., 1999.9.17., 23. o.

(18) Mivel a tervezett intézkedés — azaz a személyek határátlépésére alkalmazandó szabályok létrehozásának — célkitűzései közvetlenül érintik a külső és belső határokra vonatkozó közösségi vívmányokat, és ezért a tagállamok önállóan nem tudják megvalósítani azokat, a Közösség intézkedéseket fogadhat el a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően. Az abban a cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően e rendelet nem haladja meg a célok eléréséhez feltétlenül szükséges mértéket.

(19) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelemmel van különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert elvekre. A rendeletet a tagállamoknak a nemzetközi védelemre és a visszaküldés tilalmára vonatkozó kötelezettségeire tekintettel kell végrehajtani.

(20) A Szerződés 299. cikkétől eltérve e rendelet Franciaországnak és Hollandiának csak az európai területeire alkalmazható. A rendelet nem érinti a Ceutában és Melillában alkalmazott, a Spanyol Királyságnak az 1985. június 14-én, Schengenben kötött megállapodás végrehajtásáról szóló egyezményhez való csatlakozásáról szóló csatlakozási okmányában meghatározottak szerinti különleges intézkedéseket[10].

(21) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt e rendelet elfogadásában, és a rendelet vagy annak alkalmazása rá nézve nem kötelező.. Mivel az Európai Közösséget létrehozó szerződés harmadik része IV. címének rendelkezései értelmében e rendelet a schengeni vívmányokra épül, az említett jegyzőkönyv 5. cikkével összhangban Dánia e rendelet Tanács általi elfogadását követő hat hónapon belül határoz arról, hogy azt átülteti-e nemzeti jogába, vagy sem.

(22) Izland és Norvégia tekintetében e rendelet a schengeni vívmányok rendelkezéseinek továbbfejlesztése az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és Norvégia közötti, az említett két országnak a schengeni vívmányok végrehajtásában, alkalmazásában és fejlesztésében való részvételéről szóló megállapodás[11] értelmében, amely az említett megállapodás alkalmazására vonatkozó egyes rendelkezésekről szóló, 1999. május 17. 1999/437/EK tanácsi határozat[12] 1. cikkének A. pontjában említett terület alá tartozik.

---

10 HL L 239., 2000.9.22., 69. o.

11 HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

12 HL L 176., 1999.7.10., 31. o.

(23) Meg kell állapodni arra vonatkozóan, hogy Izland és Norvégia képviselői részt vehessenek a Bizottságot végrehajtási hatáskörének gyakorlásában segítő bizottságok munkájában. A fent említett megállapodáshoz csatolt, a Közösség, valamint Izland és Norvégia közötti levélváltás[13] előrevetített egy ilyen jellegű megállapodást.

(24) Svájcot illetően ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás[14] értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek — e megállapodásnak az Európai Unió, illetve az Európai Közösség nevében történő aláírásáról, valamint egyes rendelkezések ideiglenes alkalmazásáról szóló 2004. október 25-i tanácsi határozatok[15] 4. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben — a 1999/437/EK határozat 1. cikkének A. pontjában említett terület hatálya alá tartoznak.

(25) Meg kell állapodni arra vonatkozóan, hogy Svájc képviselői részt vehessenek a Bizottságot végrehajtási hatáskörének gyakorlásában segítő bizottságok munkájában. A fent említett megállapodáshoz csatolt, a Közösség és Svájc közötti levélváltás[16] előrevetített egy ilyen jellegű megállapodást.

(26) E rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztése, amelyekben az Egyesült Királyság nem vesz részt a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2000. május 29-i 2000/365/EK tanácsi határozatnak[17] megfelelően. Az Egyesült Királyság ezért nem vesz részt e rendelet elfogadásában, és a rendelet vagy annak alkalmazása rá nézve nem kötelező.

(27) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyeknek alkalmazásában Írország az Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2002. február 28-i 2002/192/EK tanácsi határozatnak[18] megfelelően nem vesz részt. Írország ezért nem vesz részt a rendelet elfogadásában, és a rendelet vagy annak alkalmazása rá nézve nem kötelező.

---

13 HL L 176., 1999.7.10., 53. o.

14 13054/04 tanácsi dokumentum, amely a következő címen érhető el: http://register.consilium.eu.int

15 HL L 368., 2004.12.15., 26. o. és HL L 370., 2004.12.17., 78. o.

16 13054/04 tanácsi dokumentum, amely a következő címen érhető el: http://register.consilium.eu.int

17 HL L 131., 2000.6.1., 43. o.

18 HL L 64., 2002.3.7., 20. o.

(28) Az 1. cikk első mondata, az 5. cikk (4) bekezdésének a) pontja, a III. cím, a II. cím és azok mellékleteinek azon rendelkezései, amelyek a Schengeni Információs Rendszerre vonatkoznak, képezik azokat a rendelkezéseket, amelyek a schengeni vívmányokon alapulnak, illetve egyéb módon összefüggnek velük a 2003-as csatlakozási okmány 3. cikkének (2) bekezdése értelmében.

ELFOGADTÁK EZT A RENDELETET:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és alapelvek

Ez a rendelet biztosítja a személyek történő ellenőrzések alóli mentességét az Európai Unió tagállamai közötti belső határokon.
Meghatározza az Európai Unió tagállamainak külső határai átlépő személyek ellenőrzését irányító szabályokat.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1) „belső határok”:
   a. a tagállamok közös szárazföldi határai, beleértve a folyók és tavak alkotta természetes határokat;
   b. a tagállamok belső légi járatok célját szolgáló repülőterei;
   c. a tagállamok tengeri, folyami és tavi kikötői, amelyek rendszeres kompjárat céljára szolgálnak;

2) „külső határok”: a tagállamok szárazföldi határai, beleértve a folyók és tavak alkotta természetes határokat, tengeri határokat és repülőtereket, tengeri és tavi kikötőket, amennyiben ezek nem belső határok;

3) „belső légi járat”: olyan, kizárólag a tagállamok területén közlekedő légi járat, amely harmadik állam területén nem végez leszállást;

4) „rendszeres kompjárat”: a tagállamok területén található, ugyanazon két vagy több kikötő közötti járat, amely nem köt ki a tagállamok területén kívül, és amely utasokat és járműveket szállít nyilvános menetrend szerint;

5) „a szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyek”:

a. a Szerződés 17. cikke (1) bekezdése szerinti uniós polgárok, valamint harmadik országok állampolgárai, akik a szabad mozgás jogát gyakorló valamely uniós polgár családtagjai, akikre a 2004. április 29-i 2004/38/EK irányelv[19] alkalmazandó,

b. harmadik ország állampolgárai és családtagjaik, állampolgárságuktól függetlenül, akik egyrészt a Közösség és tagállamai, másrészt az említett országok közötti megállapodások értelmében az uniós polgárokéval megegyező jogokat élveznek a szabad mozgás tekintetében[20];

6) „harmadik ország állampolgára”: bármely olyan személy, aki nem a Szerződés 17. cikke (1) bekezdése szerinti uniós polgár és akire az 5. bekezdés nem vonatkozik;

7) „beléptetési tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt álló személyek”: harmadik ország olyan állampolgára, akire vonatkozóan a Schengeni Egyezmény 96. cikkének megfelelően és az abban meghatározott célok érdekében a Schengeni Információs Rendszerben figyelmeztető jelzés hatálya alatt áll;

8) „határátkelőhely”: az illetékes hatóságok által a külső határok átlépése céljára engedélyezett átkelőhely;

9) „határellenőrzés”: a határon — e rendelet előírásainak megfelelően és annak alkalmazásában — végzett, a határátlépési ellenőrzésből és határőrizetből álló tevékenység, kizárólag a határ átlépésének szándéka vagy az átlépés fennállása esetén, függetlenül bármely egyéb vizsgálattól.

10) „határátlépési ellenőrzés”: a határátkelőhelyeken végzett ellenőrzés annak biztosítására, hogy a személyek, az azok birtokában lévő közlekedési eszközök és tárgyak beléphetnek a tagállamok területére, illetve elhagyhatják azt.

---

19 HL L 158., 2004.4.30., 77. o.

20 A külföldiek és nem Uniós polgárok útlevelével rendelkezőkre vonatkozó nyilatkozat: „Az Európai Parlament és a Tanács felkéri a Bizottságot javaslatok előterjesztésére — az 539/2001/EK rendelet felülvizsgálatának keretében — annak érdekében, hogy a valamely tagállam területén lakóhellyel rendelkező külföldiek és nem Uniós polgárok mentesüljenek a vízumkényszer alól”.

11) „határőrizet”: a határok őrizete a határátkelőhelyeken kívül, valamint a határátkelőhelyek hivatalos nyitvatartási időn túli őrizete, a határátlépési ellenőrzés kikerülésének megakadályozása érdekében.

12) „második vonalbeli ellenőrzés”: további ellenőrzés, amely a személyek (elsődleges) ellenőrzésének helyétől elkülönített helyen végezhető.

13) „határőr”: olyan tisztviselő, akit a nemzeti joggal összhangban a határ mentén vagy a határ közvetlen közelében lévő határátkelőhelyhez osztottak be, valamint aki e rendelettel és a nemzeti joggal összhangban határellenőrzési feladatokat végez;

14) „fuvarozó”: bármely természetes vagy jogi személy, akinek szakmai tevékenysége a személyszállítás;

15) „tartózkodási engedély”:

a. a tagállamok által az 1030/2002/EK rendeletben megállapított egységes formátum szerint kiadott valamennyi tartózkodási engedély;

b. a tagállamok által harmadik ország állampolgára számára kiadott minden olyan egyéb okmány, amely engedélyezi a területükön történő tartózkodást vagy az oda történő visszautazást, ami alól kivételt képeznek az a. pontban említett tartózkodási engedély iránti első kérelem vagy menedékjog iránti kérelem elbírálásának időtartamára kiadott engedélyek;

16) „körutazást végző hajó”: olyan hajó, amellyel egy előre rögzített terv szerinti utazást tesznek, amely terv a különböző kikötőkben turisztikai kirándulásokat is tartalmazhat, és amelynek során alapvetően nem kerül sor utasok ki- és behajózására, illetve amely nem engedélyezi azt;

17) „sétahajózás”: sétahajó használata sportolási vagy turisztikai célból;

18) „partmenti halászat”: a halászat olyan fajtája, melynek során a hajók naponta, vagy 36 órán belül visszatérnek a tagállamok területén lévő kikötőbe, anélkül, hogy egy harmadik állam területén lévő kikötőbe befutnának.

19) „a közegészségügyet érintő veszély”: bármely olyan betegség, amely az Egészségügyi Világszervezet (WHO) Nemzetközi Egészségügyi Szabályzata (IHR) szerint járvány lehetőségét rejti magában, valamint egyéb fertőző betegség vagy fertőző parazita-betegség, ha azokra a tagállamok állampolgáraira alkalmazandó védelmi intézkedések vonatkoznak.

3. cikk

Alkalmazási kör

Ezt a rendeletet a tagállamok belső vagy külső határait átlépő minden személyre alkalmazni kell, az alábbiak sérelme nélkül:

a) a szabad mozgás közösségi joga alapján kedvezményezett személyek jogai;

b) a menekültek és a nemzetközi védelmet kérők jogai, különösen a visszaküldési tilalom tekintetében.

II. CÍM

KÜLSŐ HATÁROK

I. fejezet

A külső határok átlépése és a beutazási feltételek

4. cikk

A külső határok átlépése

(1) A külső határokat csak a határátkelőhelyeknél és a hivatalos nyitvatartási idő alatt lehet átlépni. A nyitvatartási időt egyértelműen fel kell tüntetni azon határátkelőhelyeknél, amelyek nem napi 24 órában tartanak nyitva.
A tagállamok a 30a. cikknek megfelelően megküldik a Bizottságnak határátkelőhelyeik jegyzékét.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a határoknak határátkelőhelyeknél és a meghatározott nyitvatartási idő alatt történő átlépésével szemben kivételek engedélyezhetők:

a) a sétahajózással és a partmenti halászattal kapcsolatban;

b) a partra szálló tengerészek esetében, akik a hajókikötőben vagy a környező településeken tartózkodnak;

c) egyének vagy csoportok esetében, különleges igény alapján, feltéve, hogy rendelkeznek a nemzeti jogszabályokban előírt engedélyekkel, és nem ellentétes a tagállamok közrendjével vagy belső biztonságával kapcsolatos érdekekkel;

d) személyek vagy csoportok esetében egy előre nem látható szükséghelyzet bekövetkeztekor.

(3) A (2) bekezdésben előírt kivételek vagy a nemzetközi kötelezettségeik sérelme nélkül a tagállamok a nemzeti joguknak megfelelően szankciókat vezetnek be a külső határok engedélyezett határátkelőhelyeken vagy hivatalos nyitvatartási időn kívüli jogellenes átlépésére. E szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

5. cikk

Beutazási feltételek harmadik országok állampolgárai számára

(1) Hat hónapos időszakon belül három hónapot meg nem haladó tartózkodás esetén harmadik országok állampolgáraira a következő beutazási feltételek vonatkoznak:

a) érvényes, a határ átlépésére jogosító úti okmánnyal vagy okmányokkal rendelkeznek;

b) érvényes vízummal rendelkeznek, amennyiben az szükséges az 539/2001/EK rendelet[21] értelmében, kivételt képeznek a 2. cikk 15. pontjában meghatározott érvényes tartózkodási engedéllyel rendelkezők;

c) megindokolják a tervezett tartózkodás célját és körülményeit, és megfelelő anyagi eszközökkel rendelkeznek mind a tervezett tartózkodás időtartamára, mind pedig a származási országba való visszatéréshez vagy egy olyan harmadik államba történő átutazáshoz, ahová őket bizonyosan bebocsátják, illetve képesek ezekre az eszközökre jogszerűen szert tenni;

d) nem állnak beléptetési tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt a Schengeni Információs Rendszerben (SIS);

e) nem minősülnek a tagállamok közrendjét, belső biztonságát, közegészségügyét vagy nemzetközi kapcsolatait fenyegető személyeknek, különösen nem állnak a tagállamok nemzeti adatbázisa által ugyanezen okok miatt kiadott, beléptetési tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt.

(2) Az I. melléklet tartalmazza azon igazoló okmányok nem teljes körű felsorolását, amelyeket a határőr az (1c) bekezdésben meghatározott feltételek teljesítésének ellenőrzése céljából harmadik országbeli állampolgároktól kérhet.

(3) A szükséges anyagi eszközöket a tartózkodás időtartamával és céljával összhangban, valamint az érintett tagállam vagy tagállamok szállás- és ellátási átlagköltségeinek a figyelembevételével kell megállapítani, olcsó szálláshelyet véve alapul, és a tartózkodás napjainak számával szorozva.

[21] HL L 81., 2001.3.21., 1. o. Legutóbb a 453/2003 rendelettel módosított rendelet, HL L 69, 2003.3.13., 10. o.

A tagállamok által meghatározott referenciaösszegeket a 30a. cikk előírásainak megfelelően meg kell küldeni a Bizottságnak.

A szükséges anyagi eszközök megléte igazolható a harmadik országbeli állampolgár birtokában lévő készpénzzel, utazási csekkel és hitelkártyával. A szükséges anyagi fedezet megléte igazolható szponzori nyilatkozattal is, amennyiben a nemzeti jogszabályok rendelkeznek ilyen nyilatkozatról, valamint a nemzeti jogszabályok által meghatározott, a házigazdától származó kötelezettségvállalási nyilatkozattal is, amennyiben a harmadik országbeli állampolgár vendégként tartózkodik valakinél.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve:

a) A beutazási feltételeket nem teljesítő, de a tagállamok egyike által kiadott tartózkodási engedéllyel vagy visszautazásra jogosító vízummal – vagy amennyiben szükséges mindkettővel – rendelkező harmadik országbeli állampolgárok átutazás céljából beléphetnek a többi tagállam területére, hogy eljussanak annak a tagállamnak a területére, amely a tartózkodási engedélyt vagy visszautazásra jogosító vízumot kiadta, kivéve, ha nevük szerepel annak a tagállamnak a nemzeti figyelmeztető jelzésekről vezetett listáján, amelynek külső határát át kívánják lépni, és a figyelmeztető jelzést a belépés vagy átutazás magtagadására vonatkozó utasítás kíséri.

b) A b) pont kivételével az (1) bekezdésben foglalt feltételeket teljesítő és a határnál jelentkező harmadik országbeli állampolgárok beléphetnek a tagállamok területeire, amennyiben a határnál a 415/2003/EK rendeletnek megfelelően vízumot adnak ki.
A határon kiadott vízumokról nyilvántartást kell vezetni.
Ha nem helyezhető el vízum az okmányban, azt kivételesen az okmányba beillesztett külön lapra kell elhelyezni. Ilyen esetben a 333/2002/EK rendeletben[22] megállapított, a vízumok beillesztésére szolgáló űrlapok egységes formátumát kell használni.

c) Valamely tagállam — humanitárius okból, nemzeti érdekből vagy nemzetközi kötelezettségek következtében — engedélyezheti az (1) bekezdésben említett egy vagy több feltételt nem teljesítő harmadik országbeli állampolgárok belépését saját területére. Ha a harmadik országbeli állampolgár az (1) bekezdés d) pontjában említett figyelmeztető jelzés hatálya alatt áll, a belépését engedélyező tagállamnak erről a többi tagállamot értesítenie kell.

[22] HL L 53., 2002.2.23., 4. o.

II. fejezet

Külső határokon történő ellenőrzés és a beléptetés megtagadása

5a. cikk

A határátlépési ellenőrzések kivitelezése

(1) A határőrök a feladataik ellátása során az emberi méltóságot teljes mértékben tiszteletben tartják.

A feladataik ellátása során hozott valamennyi intézkedésnek a az ilyen intézkedéseknél kitűzött céllal arányosnak kell lennie.

(2) A határátlépési ellenőrzések végrehajtása során a határőrök részéről tilos az alábbi indokok alapján történő megkülönböztetés: nem, faji vagy etnikai származás, vallás vagy meggyőződés, fogyatékosság, kor vagy szexuális irányultság.

6. cikk

A személyek ellenőrzése a határátkelőhelyeknél

(1) A külső határok átlépése a határőrök által elvégzett ellenőrzés hatálya alá tartozik. Az ellenőrzéseket e fejezetnek megfelelően kell elvégezni.

Az ellenőrzések a határt átlépő személy birtokában lévő szállítóeszközökre és tárgyakra is kiterjedhetnek. Átvizsgálás esetén az egyes tagállamok nemzeti jogszabályait kell alkalmazni.

(2) Minden személyt minimumellenőrzésnek kell alávetni, hogy az útiokmányok átadása vagy bemutatása alapján megállapítsák személyazonosságukat. A minimumellenőrzés a jogos birtokost határátlépésre jogosító okmányok gyors és egyszerű ellenőrzéséből áll — amennyiben célszerű, technikai eszközök segítségével és a megfelelő adatbázisban található, kizárólag a lopott, a jogellenesen használt, az elveszett vagy az érvénytelenített okmányokkal kapcsolatos információ felhasználásával — annak megállapítására, hogy azok érvényesek-e, illetve találhatóak-e rajtuk hamisításra utaló jelek.

A fent említett minimumellenőrzés a szabad mozgás közösségi joga alapján kedvezményezett személyekre alkalmazandó szabály.

A szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyek minimumellenőrzése során azonban, nem rendszeres alapon, a határőrök igénybe vehetnek nemzeti és európai adatbázisokat annak biztosítása érdekében, hogy egy adott személy nem jelent valós, fennálló és kellően komoly veszélyt a tagállamok közrendjére, belső biztonságára vagy nemzetközi kapcsolataira, illetve a közegészségügyre.

Az ilyen konzultációk következményei nem veszélyeztethetik a szabad mozgás közösségi joga alapján kedvezményezett személyeknek az érintett tagállam területére történő belépési jogát, a 2004/38/EK irányelvben[23] megállapítottaknak megfelelően.

(3) Harmadik országok állampolgárait be- és kiutazáskor alapos ellenőrzésnek kell alávetni.[24]

a) A beutazáskor végrehajtandó alapos ellenőrzések a következőket foglalják magukba: az 5. cikk (1) bekezdésében megállapított, a beutazásra irányadó feltételek, valamint adott esetben a tartózkodást és szakmai tevékenység folytatását engedélyező okmányok ellenőrzése; Ez magában foglalja a következő szempontok részletes megvizsgálását:

i. annak vizsgálata, hogy a harmadik ország állampolgára rendelkezik a határátlépéshez szükséges érvényes, még le nem járt okmánnyal és adott esetben a szükséges vízummal vagy tartózkodási engedéllyel;

ii. az útiokmány alapos átvizsgálása abból a szempontból, hogy találhatóak-e benne hamisításra vagy meghamisításra utaló jelek;

iii. az érintett harmadik országbeli állampolgár útiokmányában szereplő beléptető és kiléptető bélyegzőlenyomatok megvizsgálása annak ellenőrzésére — a beléptetés és kiléptetés dátumának összevetésével —, hogy az érintett személy nem lépte-e már túl a tagállamok területén engedélyezett tartózkodás maximális időtartamát.

iv. a harmadik országbeli állampolgár indulási és célországának, valamint a tervezett tartózkodás céljának vizsgálata, és szükség esetén a megfelelő igazoló okmányok ellenőrzése;

[23] HL L 158., 2004.4.30., 77. o.

[24] **SI** fenntartással élt a (3) bekezdést illetően.

v. annak vizsgálata, hogy a harmadik országbeli állampolgár elégséges, a tervezett tartózkodás időtartamának és céljának megfelelő, valamint a visszautazáshoz vagy harmadik országba történő átutazáshoz szükséges anyagi eszközökkel rendelkezik, illetve, hogy ezekhez az eszközökhöz jogszerűen hozzájuthat;

vi. annak vizsgálata, hogy az érintett harmadik országbeli állampolgár, a szállítóeszköze és az általa szállított tárgyak nem veszélyeztethetik valamely tagállam közrendjét, belső biztonságát, közegészségügyét vagy nemzetközi kapcsolatait. A vizsgálat a Schengeni Információs Rendszerben (SIS) és a nemzeti adatállományokban tárolt, a személyekre, és amennyiben szükséges, tárgyakra vonatkozó adatoknak és figyelmeztető jelzéseknek, valamint a figyelmeztető jelzés esetén esetlegesen végrehajtandó intézkedésnek a közvetlen lekérdezését foglalja magában.

b) Az kiutazáskor végrehajtandó alapos ellenőrzések a következőket foglalják magukba:

i. annak vizsgálata, hogy a harmadik ország állampolgára rendelkezik a határátlépéshez szükséges érvényes okmánnyal;

ii. az útiokmány vizsgálata abból a szempontból, hogy találhatóak-e hamisításra vagy meghamisításra utaló jelek;

iii. lehetőség szerint annak vizsgálata, hogy az érintett harmadik országbeli állampolgár nem minősül valamely tagállam közrendjét, belső biztonságát, közegészségügyét vagy nemzetközi kapcsolatait veszélyeztető személynek.

A kiutazáskor végrehajtandó alapos ellenőrzések továbbá a következőket foglalhatják magukban:

i. annak vizsgálata, hogy az érintett személy érvényes vízummal rendelkezik, amennyiben az szükséges az 539/2001/EK rendelet[25] értelmében, kivételt képeznek a 2. cikk 15. pontjában meghatározott érvényes tartózkodási engedéllyel rendelkezők;

ii. annak vizsgálata, hogy az érintett személy nem lépte túl a tagállamok területén engedélyezett tartózkodás maximális időtartamát.

iii. a Schengeni Információs Rendszerben (SIS) és a nemzeti adatállományokban tárolt, a személyekre és tárgyakra vonatkozó figyelmeztető jelzések lekérdezése.

(4) Amennyiben a körülmények lehetővé teszik és a harmadik országbeli állampolgár ezt kérelmezi, az ilyen alapos ellenőrzést nem nyilvános helyen kell végezni.

[25] HL L 81., 2001.3.21., 1. o. Legutóbb a 453/2003 rendelettel módosított rendelet, HL L 69., 2003.3.13., 10. o.

(5) Azokat a harmadik országbeli állampolgárokat, akiket alapos második vonalbeli ellenőrzésnek kell alávetni, tájékoztatni kell az ilyen ellenőrzés céljáról és eljárásáról. Ezen információnak a Közösség intézményeinek minden hivatalos nyelvén, és az érintett tagállammal szomszédos ország vagy országok nyelvén rendelkezésre kell állnia, valamint tartalmaznia kell, hogy a harmadik országbeli állampolgár kérheti az alapos második vonalbeli ellenőrzést végző határőr nevének és szolgálati azonosítási számának, továbbá a határátkelőhely nevének és a határátlépés időpontjának megadását.

(6) A szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyeket a 2004/38/EK irányelvnek[26] megfelelően kell ellenőrizni.

(7) A nyilvántartásba veendő információra irányadó részletes szabályokat a II. melléklet állapítja meg.

7. cikk

A határátlépési ellenőrzések enyhítése

(1) A külső határokon végzett ellenőrzések rendkívüli és előre nem látható körülmények esetén enyhülhetnek. A rendkívüli és előre nem látható körülmények akkor állnak fenn, ha váratlan események a forgalom olyan mértékű megnövekedéséhez vezetnek, amelynek következtében a várakozási idő túl hosszúvá válik, és már valamennyi személyzeti, létesítménybeli és szervezeti erőforrást kimerítettek.

(2) Amennyiben a határátlépési ellenőrzéseket az (1) bekezdésnek megfelelően enyhítik, a belépő forgalom ellenőrzésnek a kilépő forgalom ellenőrzéshez képest elvben kiemelt jelentősége van.

Az ellenőrzések enyhítésére irányuló döntést a határátkelőhely határőrparancsnoka hozza meg.

Az ellenőrzéseket csak átmenetileg lehet enyhíteni, az enyhítést a körülményekhez kell igazítani és fokozatosan kell bevezetni.

[26] HL L 158., 2004.4.30., 77. o.

(3) A határőrök a határátlépési ellenőrzések enyhítése esetén is kötelesek harmadik országbeli állampolgárok útiokmányait mind belépéskor, mind kilépéskor — a 9. cikknek megfelelően — bélyegezni.

(4) Valamennyi tagállam évente egy alkalommal jelentést nyújt be e cikk alkalmazásáról az Európai Parlamentnek és a Bizottságnak.

8. cikk

Külön sávok és a jelzőtáblákon szereplő információk

(1) A tagállamok külön sávokat biztosítanak, különösen a légi határátkelőhelyeken annak érdekében, hogy a személyek határellenőrzését a 6. cikknek megfelelően lehessen elvégezni. Az ilyen sávokat a III. mellékletben megállapított jelölésekkel ellátott jelzőtáblák segítségével kell megkülönböztetni.

A tagállamok külön sávokat biztosíthatnak tengeri és szárazföldi határátkelőhelyeiknél, valamint a közös határaikon a 18. cikket nem alkalmazó tagállamok közötti határokon. Amennyiben a tagállamok külön sávokat biztosítanak e határokon, a III. mellékletben megállapított jelölésekkel ellátott jelzőtáblákat kell használni.

A tagállamok biztosítják, hogy a sávok jelzéssel való ellátása egyértelmű — beleértve a (4) bekezdésben foglalt, a különböző sávok alkalmazására vonatkozó szabályoktól történő eltekintés esetét is — a határt átlépő személyek forgalmának egyenletes eloszlása biztosításának érdekében.

(2) a) A szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyek jogosultak a III. melléklet A. részében található jelzőtáblával ellátott sáv használatára. Használhatják továbbá a III. melléklet B. részében található jelzőtáblával ellátott sávokat is.

b) Minden egyéb személy a III. melléklet B. részében található jelzőtáblával ellátott sávot köteles használni.

A jelzőtáblákon szereplő, fent említett jelzéseket azon a nyelven vagy nyelveken lehet feltüntetni, amelyet vagy amelyeket az egyes tagállamok megfelelőnek tartanak.

(3) A tengeri és szárazföldi határátkelőhelyeken a tagállamok a forgalmat különböző — könnyű és nehéz gépjárművek és buszok szerinti — sávokba terelhetik a III. melléklet C. részében szereplő jelzőtáblák használatával.

A tagállamok szükség szerint, a helyi körülményekre figyelemmel megváltoztathatják a jelzőtáblákon feltüntetett jelzéseket.

(4) Meghatározott határátkelőhelyeken a forgalom egyenetlen eloszlása esetén az illetékes hatóságok a forgalom egyenetlenségének megszüntetéséhez szükséges időre eltekinthetnek a különböző sávok alkalmazására vonatkozó szabályoktól.

(5) A jelenlegi jelzőtábláknak az (1), (2) és (3) bekezdés rendelkezésihez való hozzáigazítását 2009. május 31-ig be kell fejezni. Amennyiben a tagállamok az említett időpont előtt cserélik le a jelenlegi jelzőtáblákat vagy újakat állítanak fel, tiszteletben kell tartaniuk az említett bekezdésekben előírt jelzéseket.

9. cikk

Harmadik országbeli állampolgárok útiokmányainak lebélyegzése

(1) A harmadik országbeli állampolgárok útiokmányait mind a belépéskor, mind pedig a kilépéskor rendszeresen bélyegezni kell. Belépéskor, illetve kilépéskor különösen a következő okmányokat kell bélyegzőlenyomattal ellátni:

a) érvényes vízumot tartalmazó okmányok, amelyek a harmadik országbeli állampolgárokat határátlépésre jogosítják fel;

b) harmadik ország olyan állampolgárának határátlépésre jogosító okmányai, akik valamely tagállam határán kiadott vízummal rendelkeznek;

c) a vízumkényszer alá nem tartozó harmadik országbeli állampolgárokat határátlépésre feljogosító okmányok.

(2) Harmadik országok azon állampolgárainak esetében, akik az Unió egy olyan polgárának családtagjai, akire a 2004/38/EK irányelv alkalmazandó, de akik nem rendelkeznek ezen irányelv 10. cikke által előírt tartózkodási kártyával, az útiokmányokat belépéskor vagy kilépéskor bélyegzőlenyomattal kell ellátni.

Harmadik országok azon állampolgárainak esetében, akik a szabad mozgás közösségi joga alapján kedvezményezett harmadik országbeli állampolgárok családtagjai, de akik nem rendelkeznek ezen irányelv 10. cikke által előírt tartózkodási kártyával, az útiokmányokat belépéskor vagy kilépéskor bélyegzőlenyomattal kell ellátni.

(3) Belépéskor vagy kilépéskor nem kell bélyegzőlenyomattal ellátni a következő okmányokat:

a) államfők, valamint magas tisztséget betöltők útiokmányai, akiknek az érkezését hivatalosan, diplomáciai úton előre bejelentették;

b) légi jármű személyzetének repülési engedélye vagy szakszolgálati engedélye;

c) azon tengerészek útiokmányai, akik csak a hajó kikötése idején tartózkodnak valamely tagállam területén, valamint a kikötő területén;

d) a körutazást végző hajó azon személyzetének és utasainak útiokmányai, akikre nem vonatkozik a VI. melléklet 3.2.3. pontja szerinti határátlépési ellenőrzés.

e) Andorra, Monaco és San Marino állampolgárainak határátlépésre jogosító okmányai.

Harmadik ország állampolgárának kérésére kivételesen el lehet tekinteni a be- vagy kiléptető bélyegző alkalmazásától, ha a bélyegzőlenyomat az érintettnek súlyos hátrányt okozna. Ebben az esetben a be- és kiutazást külön lapon, a személy nevének és útlevele számának megjelölésével kell rögzíteni. Ezt a lapot a harmadik országbeli állampolgár megkapja.

(4) A bélyegzőlenyomatok elhelyezésére vonatkozó gyakorlati szabályokat a IV. melléklet határozza meg.

(5) A harmadik országbeli állampolgárokat lehetőség szerint tájékoztatni kell arról, hogy a határőrök az ellenőrzések — a 7. cikknek megfelelő — enyhítése esetén is kötelesek útiokmányaikat mind belépéskor, mind kilépéskor bélyegezni.

(6) A Bizottság 2008 végéig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az útiokmányok bélyegzéséről szóló rendelkezések működéséről.

9a. cikk

(1) Amennyiben a harmadik országbeli állampolgárok útiokmányaiban nem szerepel a beléptető bélyegző lenyomata, az illetékes nemzeti hatóságok vélelmezhetik, hogy az útiokmány birtokosa nem felel meg, vagy már nem felel meg az adott tagállamban való tartózkodás időtartamára vonatkozó feltételeknek.

(2) A vélelem megdönthető, amennyiben a harmadik országbeli állampolgár ezt hitelt érdemlő módon — például utazási jegy vagy a tagállamok területén kívül való tartózkodásának bizonyítására alkalmas eszköz útján — úgy bizonyítja, hogy a rövid tartózkodás időtartamára vonatkozó feltételek tiszteletben tartása megállapítható.

Ilyen esetekben:

a) amennyiben a harmadik országbeli állampolgár olyan tagállam területén tartózkodik, amely a schengeni vívmányokat teljes egészében alkalmazza, az illetékes hatóságok a nemzeti joggal és gyakorlattal összhangban a harmadik országbeli állampolgár útiokmányában jelzik, hogy a személy mely időpontban és hol lépte át e tagállamok valamelyikének külső határát;

b) amennyiben a harmadik országbeli állampolgár olyan tagállam területén tartózkodik, amelyre vonatkozóan nem került sor a 2003-as csatlakozási okmány 3. cikke (2) bekezdésében tárgyalt döntés meghozatalára, az illetékes hatóságok a nemzeti joggal és gyakorlattal összhangban a harmadik országbeli állampolgár útiokmányában jelzik, hogy a személy mely időpontban és hol lépte át e tagállam külső határát;

c) az a) és b) pontban említett megjegyzéseken túl az érintett harmadik országbeli állampolgár részére a VIII. mellékletben foglalt formanyomtatvány állítható ki;

d) a tagállamok az e cikkben említett megjegyzésekre vonatkozó nemzeti gyakorlataikat illetően tájékoztatják egymást, a Bizottságot és a Tanács Főtitkárságát.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett vélelem megdöntése sikertelen, a harmadik országbeli állampolgárt az illetékes hatóságok kiutasíthatják az érintett tagállam területéről.

10. cikk

A határátkelőhelyek közötti határőrizet

(1) A külső határok határátkelőhelyeken kívüli, valamint a határátkelőhelyeken a szokásos nyitvatartási időn túli őrizetének fő célja a jogellenes határátkelés megakadályozása, a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelem, valamint a határt illegálisan átlépő személyek elleni intézkedések alkalmazása vagy meghozatala.

(2) A határőrök a külső határok őrizetének ellátására állomásozó vagy járőröző egységeket alkalmaznak.
Ezt az őrizetet oly módon kell végrehajtani, hogy az megakadályozza és visszatartsa az érintett személyeket a határátkelőhelyeken történő ellenőrzés kikerülésétől.

(3) A határátkelőhelyek közötti őrizetet a fennálló vagy várható kockázatoknak és veszélyeknek megfelelő létszámban és módszerekkel dolgozó határőrök látják el. Az őrizet végrehajtásának időszaka gyakran és kiszámíthatatlanul változik, hogy a jogellenes határátlépés a tetten érés állandó kockázatával járjon.

(4) Az őrizetet állomásozó és járőröző egységek hajtják végre, akik feladataikat járőrözéssel, illetve az ismert vagy feltételezett veszélyeztetett helyen elhelyezkedve látják el azzal a céllal, hogy a határt illegálisan átlépőket elfogják. A határőrizet technikai, azon belül elektronikai eszközök alkalmazásával is végrehajtható.

(5) A határőrizetre irányadó további szabályok a 30. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően fogadhatóak el.

11. cikk

A beléptetés megtagadása

(1) Meg kell tagadni annak a harmadik országbeli állampolgárnak a tagállamok területére történő beléptetését, aki nem teljesíti az 5. cikk (1) bekezdésében megállapított valamennyi feltételt, és nem tartozik az 5. cikk (4) bekezdésében említett személyek közé. Ez nem érinti a menedékjogra vonatkozó különös rendelkezések alkalmazását és a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumok kiadását.

(2) A beléptetés megtagadására csak pontosan megindokolt, jól megalapozott döntés alapján kerülhet sor A döntést a nemzeti jog által erre felhatalmazott hatóság hozza meg. A döntés azonnal hatályba lép.

A beléptetés megtagadásának pontosan megindokolt, megalapozott döntését az V. melléklet B. részében megállapított formanyomtatványon kell közölni, amelyet a nemzeti jog által a beléptetés megtagadására felhatalmazott nemzeti hatóság tölt ki. A kitöltött formanyomtatványt át kell adni az érintett harmadik országbeli állampolgárnak, aki e formanyomtatványon igazolja a beléptetés megtagadására vonatkozó döntés kézhezvételét.

(3) Azoknak a személyeknek, akiknek a beléptetését megtagadták, joguk van fellebbezni. A fellebbezési eljárást a nemzeti jognak megfelelően kell lefolytatni. A harmadik országbeli állampolgár rendelkezésére kell bocsátani továbbá azon kapcsolattartók írott jegyzékét, akik információval tudnak szolgálni a nemzeti joggal összhangban a harmadik országbeli állampolgár nevében eljárni illetékes képviselőkkel kapcsolatban.

A fellebbezési eljárás kezdeményezése nem függeszti fel a beléptetés megtagadására vonatkozó döntést.

A nemzeti jognak megfelelően odaítélt esetleges kártérítés sérelme nélkül, az érintett harmadik országbeli állampolgár jogosult az érvénytelenített beléptető bélyegzőlenyomat, valamint minden egyéb érvénytelenítés és kiegészítés korrekciójára, amelyet a beléptetést megtagadó tagállam tett, amennyiben a fellebbezési eljárás eredménye szerint a beléptetés megtagadására vonatkozó döntés alaptalan volt.

(4) A határőröknek biztosítaniuk kell, hogy az a harmadik országbeli állampolgár, akinek a beléptetését megtagadták, nem lép be az érintett tagállam területére.

(5) A tagállamoknak statisztikát kell készíteniük azon személyek számáról, akiknek a beléptetését megtagadták, a megtagadás okairól, az érintett személyek állampolgárságáról és a határ típusáról (szárazföldi, légi, tengeri), amelynél a beléptetést megtagadták. A tagállamok e statisztikákat évente egy alkalommal továbbítják a Bizottságnak. A Bizottság a tagállamok által benyújtott statisztikák összeállítását kétévente közzéteszi.

(6) A beléptetés megtagadására irányadó részletes szabályokat az V. melléklet A. része tartalmazza.

III. fejezet

A határellenőrzés eszközei és a tagállamok közötti együttműködés

12. cikk

A határellenőrzés eszközei

A tagállamok megfelelő létszámú személyi állományt és elegendő számú eszközt alkalmaznak, hogy a külső határokon történő ellenőrzéseket — az 5a. és a 6–11. cikknek megfelelően — oly módon hajtsák végre, amely hatékony, magas és egységes szintű ellenőrzést biztosít.

13. cikk

A határellenőrzések végrehajtása

(1) Az e rendelet 5a. és a 6–11. cikkében meghatározott határellenőrzést a határőrök e rendelet rendelkezéseivel és a nemzeti joggal összhangban végzik el.

E határellenőrzés elvégzésekor a nemzeti jog által a határőrökre ruházott és e rendelet hatályán kívül eső, büntetőeljárás kezdeményezésére vonatkozó hatáskör nem változik.

A tagállamok biztosítják, hogy a határőrök szakképzett és megfelelően kiképzett szakemberek. A tagállamok a határőröket — különösen a feladataik elvégzéséhez szükséges — nyelvek tanulására ösztönzik.

(2) A tagállamok a 30a. cikknek megfelelően megküldik a Bizottságnak a nemzeti joguk alapján a határellenőrzésért felelős nemzeti szolgálatok jegyzékét.

(3) A hatékony határellenőrzés érdekében a tagállamok szoros, állandó együttműködést biztosítanak a határellenőrzésért felelős nemzeti szolgálatok között.

14. cikk

A tagállamok közötti együttműködés

(1) A tagállamok támogatják egymást, és állandó, szoros együttműködést tartanak fenn a határellenőrzés hatékony végrehajtása céljából, e rendelet 5a–13. cikkével összhangban. Minden ehhez szükséges információcserét elvégeznek

(2) A tagállamok közötti, a külső határok ellenőrzésével kapcsolatos operatív együttműködést a 2007/2004/EK rendelettel[27] létrehozott, „Az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség" koordinálja.

(3) Az Ügynökség hatáskörének sérelme nélkül a tagállamok operatív szinten továbbra is együttműködhetnek a külső határokon a többi tagállammal és/vagy harmadik államokkal, beleértve az összekötő tisztek cseréjét, amennyiben ez az együttműködés kiegészíti az Ügynökség munkáját.
A tagállamok tartózkodnak minden olyan tevékenységtől, amely veszélyeztetheti az Ügynökség működését vagy céljainak megvalósítását.
A tagállamok tájékoztatják az Ügynökséget a külső határokon az Ügynökség keretén kívül végzett operatív tevékenységekről.

(4) A tagállamok biztosítják a határellenőrzés előírásaira és az alapvető jogokra vonatkozó képzést. Ebben a tekintetben figyelembe kell venni a (2) bekezdésben említett Ügynökség által létrehozott és továbbfejlesztett közös képzési követelményeket.

[27] HL L 349., 2004.11.25., 1. o.

15. cikk

Közös ellenőrzések

(1) Azok a tagállamok, amelyek nem alkalmazzák a 18. cikket a közös szárazföldi határaikra, e cikk alkalmazásának napjáig közösen ellenőrizhetik a közös határokat, amely esetben egy személyt csak egy alkalommal lehet be- és kiutazási ellenőrzés céljából megállítani, a tagállamok 5a. és 6–11. cikkből származó egyéni felelősségének sérelme nélkül. Ebből a célból a tagállamok kétoldalú megállapodásokat köthetnek.

(2) A tagállamok értesítik a Bizottságot az (1) bekezdésnek megfelelően kötött megállapodásokról.

IV. fejezet

A határátlépési ellenőrzésekre vonatkozó különleges szabályok

16. cikk

A különböző határtípusokra és a külső határok átlépéséhez használt különböző közlekedési eszközökre vonatkozó különleges szabályok

A VI. mellékletben megállapított különleges szabályok a különböző határtípusokra és a külső határok átlépéséhez használt különböző közlekedési eszközökre vonatkozó ellenőrzésekre alkalmazandóak.

Ezek a különleges szabályok tartalmazhatnak eltéréseket az 5. és a 6–11. cikktől.

17. cikk

A személyek egyes kategóriáinak ellenőrzésére vonatkozó különleges szabályok

(1) A VII. mellékletben megállapított különleges szabályok a személyek következő kategóriáira vonatkozó ellenőrzésekre alkalmazandóak:

a) államfők és delegációjuk tagjai;

b) pilóták és légiszemélyzet;

c) tengerészek;

d) diplomata-, hivatali vagy szolgálati útlevéllel rendelkezők és nemzetközi szervezetek tagjai;

e) határ menti ingázók;

f) kiskorúak.

Ezek a különleges szabályok tartalmazhatnak eltéréseket az 5. és a 6–11. cikktől.

(2) A tagállamok — a 30a. cikkel összhangban — megküldik a Bizottságnak a diplomáciai vagy konzuli képviseletekhez akkreditált személyek és családtagjaik számára a tagállamok külügyminisztériumai által kiállított igazolványok mintáit.

III. CÍM

BELSŐ HATÁROK

I. fejezet

A határellenőrzés megszüntetése a belső határokon

18. cikk

A belső határok átlépése

A belső határokat bármely ponton át lehet lépni anélkül, hogy személyellenőrzésre kerülne sor, függetlenül az adott személy állampolgárságától.

19. cikk

Ellenőrzések a tagállamok területén

A határellenőrzés megszüntetése a belső határokon nem érinti a következőket:

a) az egyes tagállamok illetékes hatóságai által a nemzeti jog alapján gyakorolt rendőrségi hatáskör[28], amennyiben az ilyen hatáskör gyakorlása nem a határátlépési ellenőrzéssel azonos hatású; ez a határ menti területeken is érvényes. Az első mondat értelmezésében a rendőrségi hatáskör gyakorlása különösen nem minősül a határátlépési ellenőrzés gyakorlásával azonos hatásúnak, ha a rendőri intézkedések:

   i. célkitűzése nem a határellenőrzés;

   ii. a közrendet érintő esetleges veszélyekkel kapcsolatos általános rendőrségi információn és tapasztalaton alapulnak, és különösen a határokon átnyúló bűncselekmények leküzdésére irányulnak;

   iii. kidolgozásának és végrehajtásának módja egyértelműen eltér a külső határokon történő rendszeres személyellenőrzésekétől;

   iv. végrehajtására szúrópróbaszerűen kerül sor;

[28] Magyarország nyilatkozata:
„Magyarország, a rendelet 19. cikke a) pontja értelmében kijelenti, hogy a rendőrségi hatáskör a magyar nemzeti jog szerint az illegális bevándorlás és az ahhoz kapcsolódó bűncselekmények valamennyi formájának megakadályozásáért és leleplezéséért felelős bármely bűnüldöző vagy igazgatási hatóság által gyakorolt végrehajtó hatáskört jelenti.”

b) az egyes tagállamok jogszabályai alapján az illetékes hatóságok által, a kikötői vagy repülőtéri hatóságok, illetve fuvarozók által a kikötőkben és a repülőtereken elvégzett biztonsági személyellenőrzések, feltéve, hogy az említett ellenőrzések az érintett tagállam területén belül utazó személyekre is vonatkoznak;

c) egy adott tagállam lehetősége, hogy jogszabályban írja elő az iratok és okmányok birtoklására vagy magánál tartására vonatkozó kötelezettséget;

d) a Schengeni Egyezmény 22. cikkének rendelkezései szerint harmadik országbeli állampolgárok azon kötelezettsége, hogy bejelentkezzenek, amikor egy adott tagállam területére lépnek.

19a. cikk

A belső határok közúti határátkelőhelyein zajló forgalom akadályainak megszüntetése

A tagállamok megszüntetik a belső határokon a közúti határátkelőhelyeken zajló folyamatos forgalom valamennyi akadályát, különösen a nem kizárólag a közúti közlekedésbiztonságon alapuló valamennyi sebességhatárt.

Ugyanakkor a tagállamoknak készen kell állniuk az ellenőrzéshez szükséges létesítmények biztosítására a határellenőrzés újbóli bevezetése esetén.

II. fejezet

A határellenőrzés átmeneti újbóli bevezetése a belső határokon

20. cikk

A határellenőrzésnek egy tagállam általi átmeneti újbóli bevezetése a belső határokon

(1) A tagállamok a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető komoly veszély esetén legfeljebb 30 napos időtartamra — illetve az esemény várható időtartamára, ha az meghaladja a 30 napos időszakot — újra bevezethetik az ellenőrzést a belső határaikon a 21. cikkben vagy – vészhelyzetben – a 22. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően. Az ellenőrzés alkalmazási köre és időtartama nem lépheti túl a komoly veszély elhárításához feltétlenül szükséges mértéket.

(2) Amennyiben a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető veszély az (1) bekezdésben meghatározott időtartamon túl is fennáll, az adott tagállam az (1) bekezdésben említettekkel megegyező okok alapján, valamint bármilyen új elem figyelembevételével legfeljebb 30 napos, megújítható időtartamra fenntarthatja a határellenőrzést a 23. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

21. cikk

Az előrelátható események esetén követendő eljárás

(1) Amennyiben egy tagállam a 20. cikk (1) bekezdése szerint a belső határokon történő határellenőrzés újra bevezetését tervezi, erről haladéktalanul értesíti a többi tagállamot a Tanács keretében és a Bizottságot, és — amint rendelkezésre állnak — a következő információkat szolgáltatja:

a) a javasolt döntés okai, részletesen kifejtve azokat az eseményeket, amelyek komoly veszélyt jelentenek a közrendre vagy belső biztonságra;

b) a javasolt döntés alkalmazási köre, meghatározva a helyet, ahol határellenőrzés újbóli bevezetését tervezik;

c) az engedélyezett átkelőhelyek neve;

d) a javasolt döntés időpontja és időtartama;

e) adott esetben a többi tagállam által meghozandó intézkedések.

(2) Az érintett tagállam bejelentését követően, valamint a (3) bekezdésben előírt konzultáció figyelembevételével a Bizottság — az Európai Közösséget létrehozó szerződés 64. cikke (1) bekezdésének sérelme nélkül — véleményt nyilváníthat.

(3) Az (1) bekezdésben előírt információk, valamint a Bizottság által a (2) bekezdéssel összhangban nyilvánított vélemény a határellenőrzés újbóli bevezetését tervező tagállam és a többi tagállam közötti, a Tanács és a Bizottság keretében tartott konzultációk tárgya, amelyek célja, hogy – amennyiben szükséges – megszervezzék a tagállamok közötti kölcsönös együttműködést, valamint hogy megvizsgálják, hogy az intézkedések arányban állnak-e a belső határokon történő ellenőrzés újbóli bevezetését előidéző eseménnyel, és megvizsgálják a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető veszélyeket.

(4) A fent említett konzultációra legalább tizenöt nappal a határellenőrzés újbóli bevezetésének tervezett időpontja előtt kerül sor.

22. cikk

A sürgős intézkedést igénylő esetekben követendő eljárás

(1) Amennyiben egy állam közrendje vagy belső biztonsága szempontjából sürgés cselekvésre van szükség, az érintett tagállam kivételesen és haladéktalanul újra bevezetheti a határellenőrzést a belső határokon.

(2) A határellenőrzést belső határain újra bevezető tagállam erről haladéktalanul értesíti a többi tagállamot és a Bizottságot, és biztosítja a 21. cikk (1) bekezdésében említett információkat, valamint megadja ezen eljárás alkalmazásának indokait.

23. cikk

A belső határokon a határellenőrzés meghosszabbítása esetén követendő eljárás

(1) A tagállamok a belső határokon történő határellenőrzést kizárólag a 20. cikk (2) bekezdésének rendelkezései szerint hosszabbíthatják meg, azt követően, hogy értesítették a többi tagállamot a Tanács keretében és a Bizottságot.

(2) A határellenőrzés meghosszabbítását tervező tagállam megadja a többi tagállamnak és a Bizottságnak a belső határokon történő határellenőrzés meghosszabbításának okával kapcsolatos valamennyi fontos információt. A 21. cikk (2) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni.

24. cikk

Az Európai Parlament tájékoztatása

Az érintett tagállam vagy adott esetben a Tanács a lehető leghamarabb tájékoztatja az Európai Parlamentet a 21–23. cikk szerint hozott intézkedésekről. Az egymást követő harmadik, a 23. cikk szerinti meghosszabbítástól az érintett tagállam — kérelemre — jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek a belső határokon történő határellenőrzés szükségességéről.

25. cikk

A belső határokon történő határellenőrzés újra bevezetése esetén alkalmazandó rendelkezések

Amennyiben a belső határokon a határellenőrzés újbóli bevezetésére kerül sor, a II. cím vonatkozó rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni.

26. cikk

Jelentés a belső határokon történő határellenőrzés újbóli bevezetéséről

Az a tagállam, amely a 20. cikk szerint újra bevezette a határellenőrzést a belső határokon, megerősíti, hogy mely napon szünteti meg az ellenőrzéseket, valamint ugyanakkor vagy röviddel azt követően jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak a belső határokon történő határellenőrzés újbóli bevezetéséről, különösen hangsúlyozva az ellenőrzések működését és a határellenőrzés újbóli bevezetésének hatékonyságát.

27. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása

A belső határokon történő határellenőrzés újbóli bevezetésére vonatkozó döntést átlátható módon kell meghozni és erről a nyilvánosságot teljes mértékben tájékoztatni kell, kivéve, ha nyomós indokok támasztják alá az ezzel ellentétes cselekvést.

28. cikk

Titoktartási szabályok

Az érintett tagállam kérésére a többi tagállam, az Európai Parlament és a Bizottság tiszteletben tartja a határellenőrzés újra bevezetésével és meghosszabbításával kapcsolatban szolgáltatott információ, valamint a 26. cikk szerint elkészített jelentés bizalmas jellegét.

IV. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

29. cikk

A mellékletek módosításai

A III., IV. és VIII. melléklet a 30. cikk (2) bekezdésében előírt eljárásnak megfelelően módosul.

30. cikk

A bizottság

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság (a továbbiakban: a bizottság) segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel annak 8. cikke rendelkezéseire és feltéve, hogy az ezzel az eljárással összhangban elfogadott végrehajtási intézkedések nem módosítják e rendelet alapvető rendelkezéseit.
Az 1999/468/EK határozat 5. cikke (6) bekezdésében megállapított időszak három hónap.

(3) A bizottság elfogadja saját eljárási szabályzatát.

(3a) A már elfogadott végrehajtási intézkedések sérelme nélkül, ezen rendelet rendelkezéseinek alkalmazását a technikai szabályoknak és határozatoknak a (2) bekezdésben említett eljárással összhangban történő elfogadását illetően e rendelet hatálybalépésének időpontját követő négy évre fel kell függeszteni. Az Európai Parlament és a Tanács — a Bizottság javaslatára — a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárással összhangban megújíthatja az érintett rendelkezéseket, és ebből a célból a négy éves időszak lejárta előtt megvizsgálhatja azokat.

30a. cikk

(1) A tagállamok megküldik a Bizottságnak:

- a 2. cikk 15. pontjában említett tartózkodási engedélyek jegyzékét,
- a határátkelőhelyeik jegyzékét;
- a nemzeti hatóságok által évente meghatározott, a külső határok átlépéséhez szükséges referenciaösszegeket,
- a határellenőrzésért felelős nemzeti szolgálatok jegyzékét,
- külügyminisztériumok által kiállított igazolványok mintáit.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésnek megfelelően megküldött információkat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzététel révén vagy bármely más megfelelő módon hozzáférhetővé teszi a tagállamok és a nyilvánosság számára.

31. cikk

Kishatárforgalom

Ez a rendelet nem érinti a kishatárforgalomra vonatkozó közösségi szabályokat és a kishatárforgalomra vonatkozó, hatályos kétoldalú megállapodásokat.

32. cikk

Ceuta és Melilla

E rendelet rendelkezései nem érintik a Ceuta és Melilla városára vonatkozó különleges szabályokat, a Spanyol Királyságnak az 1985. június 14-én, Schengenben kötött megállapodás végrehajtásáról szóló Egyezményhez történő csatlakozásáról szóló megállapodás záróokmányában foglalt, a Spanyol Királyságnak a Ceuta és Melilla városáról szóló nyilatkozatában[29] meghatározottak szerint.

[29] HL L 239., 2000.9.22., 73. o.

33. cikk

A tagállamok által közölt információk

A tagállamok e rendelet hatálybalépésétől számított tíz munkanapon belül értesítik a Bizottságot a 19. cikk c) és d) pontjával kapcsolatos nemzeti rendelkezésekről, a 4. cikk (3) bekezdésében említett szankciókról és a 15. cikk (1) bekezdésével összhangban megkötött kétoldalú megállapodásokról. E rendeletek azt követő változásait öt munkanapon belül kell bejelenteni.

A tagállamok által közölt információkat az *Európai Unió Hivatalos Lapjának C. sorozatában* teszik közzé.

34. cikk

A III. cím alkalmazásáról szóló jelentés

A Bizottság legkésőbb három évvel e rendelet hatálybalépését követően jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a III. cím alkalmazásáról.

A Bizottság külön figyelmet fordít a belső határokon történő határellenőrzés újbóli bevezetéséből származó nehézségekre. Amennyiben szükséges, az ilyen nehézségek megoldására irányuló javaslatokat nyújt be.

35. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) Az 1985. június 14-én, Schengenben kötött megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 2–8. cikkének rendelkezései ….-tól/-től hatályukat vesztik. *[e rendelet alkalmazásának időpontja]*.

(2) A következők ugyanattól az időponttól kezdődően hatályukat vesztik:

- a Közös Kézikönyv a mellékletekkel együtt;
- a Schengeni Végrehajtó Bizottság 1994. április 26-i (SCH/Com-ex (94)1, rev 2), 1994. december 22-i (SCH/Com-ex (94)17, rev 4) és 1995. december 20-i (SCH/Com-ex (95) 20, rev 2) határozata;
- a Közös Konzuli Utasítás 7. melléklete;

- a 790/2001/EK rendelet;
- A Tanács 2004. április 29-i határozata[30] **a** külső határátkelőhelyeken elhelyezett táblákon feltüntetendő jelzések minimumának megállapításáról;
- A Tanács határozata a Közös Kézikönyv II. részének módosításáról és 16. mellékletének kidolgozásáról;
- A Tanács 2004. december 13-i 2133/2004/EK rendelete a tagállamok illetékes hatóságaira vonatkozó, a tagállamok külső határainak harmadik országbeli állampolgárok által történő átlépésekor az útiokmányok rendszeres bélyegzésének követelményéről, valamint a schengeni megállapodás végrehajtásáról szóló schengeni egyezmény és a Közös Kézikönyv rendelkezéseinek e célból történő módosításáról.

Az elhagyott cikkekre és a hatályukat vesztett jogi eszközökre történő hivatkozásokat e rendeletre történő hivatkozásként és a XII. mellékletben szereplő megfelelési táblázat szerint kell értelmezni.

36. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet hat hónappal az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követően lép hatályba. A 30a. cikk azonban az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban az Európai Közösséget létrehozó szerződésnek megfelelően.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
[…]	*[…]*

[30] HL L 261., 2004.8.6., 119. o.

I. MELLÉKLET

Az 5. cikk (1) bekezdésének c) pontjában megállapított beutazási feltételek teljesítését igazoló okmányok

1. Az 5. cikk (2) bekezdésében említett igazoló okmányok többek között a következők lehetnek:

a) üzleti út esetén:

– egy cég vagy hatóság meghívója üzleti, szakmai vagy szolgálati célú megbeszélésre, konferenciára vagy rendezvényre;
– egyéb okmányok, amelyekből egyértelműen megállapítható az üzleti, szakmai vagy szolgálati kapcsolat;
– vásárokra és kongresszusokra szóló belépőjegyek, amennyiben ilyen részvételre sor kerül.

b) tanulmányi vagy egyéb képzési jellegű utak esetén:

– oktatási intézménytől származó igazolás elméleti vagy gyakorlati képzésre és továbbképzésre való beiratkozásról;
– diákigazolvány vagy a látogatott kurzusokról szóló igazolás.

c) turisztikai vagy magáncélú utazás esetén:

a szálláshellyel kapcsolatos igazoló dokumentumok:

– a házigazda meghívója vendégként tartózkodás esetén;
– szálláshelyet biztosító intézménytől származó igazolás *vagy*
– bármely egyéb, a tervezett szállást megnevező megfelelő dokumentum;

az útvonallal kapcsolatos igazoló dokumentumok:

– szervezett utazás lefoglalásának igazolása, illetve bármely egyéb, az előirányzott útitervet megnevező megfelelő dokumentum;

a visszatéréssel kapcsolatos igazoló dokumentumok:

– menettérti vagy körutazásra érvényes jegy.

d) politikai, tudományos, kulturális, sport- vagy vallási rendezvények céljából, vagy egyéb okokból történő utazás esetén:

meghívók, belépőjegyek, jelentkezési lapok vagy programfüzetek, lehetőség szerint a meghívó szervezet nevének és a tartózkodás időtartamának feltüntetésével, illetve bármely egyéb, a látogatás célját megnevező dokumentum.

II. MELLÉKLET

Az információk nyilvántartásba vétele

Valamennyi határátkelőhelynél valamennyi szolgálati információt és bármilyen más fontos információt manuálisan vagy elektronikusan nyilvántartásba kell venni. A nyilvántartásba veendő információnak tartalmaznia kell különösen a következőket:

- a határátlépési ellenőrzés elvégzéséért helyben felelős határőr, valamint az egyes csoportok egyéb tisztviselőinek neve;
- a személyellenőrzésben bevezetett könnyítések a 7. cikknek megfelelően;
- útlevelet vagy vízumot helyettesítő okmányoknak a határon történő kiadása;
- letartóztatott személyek, valamint panaszok (bűncselekmények és szabálysértések);
- azon személyek, akiknek a beléptetését a 11. cikknek megfelelően megtagadták (a megtagadás okai és a nemzetiség);
- a beléptető és kiléptető bélyegzők biztonsági kódja, a bélyegzőket bármely adott napon vagy műszakban használó határőrök személyazonossága, valamint az elveszett és ellopott bélyegzőkkel kapcsolatos információk;
- ellenőrzésnek alávetett személyek panaszai;
- egyéb különösen fontos rendőrségi vagy büntetőjogi intézkedések;
- rendkívüli események.

III. MELLÉKLET

A határátkelőhelyeken a sávokat jelölő jelzőtáblák mintája

A. rész

[31]

[31] Norvégia és Izland esetében nem szükséges az ország betűjele.

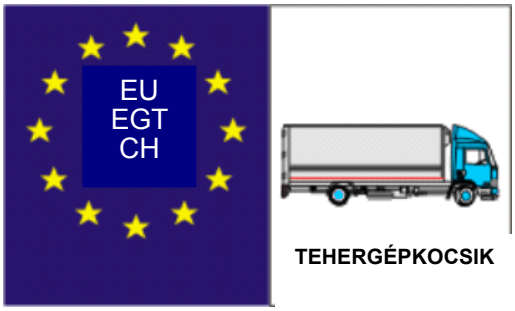
B. rész

C. rész

32

44

44

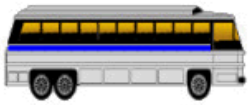
32 Norvégia és Izland esetében nem szükséges az ország betűjele.

MINDEN
ÚTLEVÉL

SZEMÉLYGÉPKOCSIK

MINDEN
ÚTLEVÉL

AUTÓBUSZOK

MINDEN
ÚTLEVÉL

TEHERGÉPKOCSIK

IV. MELLÉKLET
Bélyegzőlenyomatok elhelyezése

1. A harmadik országbeli állampolgárok útiokmányait — a 9. cikkel összhangban — mind a belépéskor, mind pedig a kilépéskor rendszeresen bélyegezni kell. A bélyegzőkre vonatkozó előírásokat a Schengeni Végrehajtó Bizottság SCH/COM-EX (94) 16 rev és SCH/Gem-Handb (93) 15 („CONFIDENTIAL" minősítésű) határozata állapítja meg.

2. A bélyegzők biztonsági kódját egy hónapot meg nem haladó rendszeres időközönként meg kell változtatni.

3. A vízumkötelezettség alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok beléptetése és kiléptetése esetén a bélyegzőlenyomatot lehetőség szerint úgy kell elhelyezni, hogy az fedje a vízum szélét, anélkül, hogy a vízumon található jelzéseknek vagy a vízumbélyeg biztonsági jelzéseinek az olvashatóságát befolyásolná. Ha több bélyegzőlenyomat elhelyezése szükséges, (például többszöri beutazásra jogosító vízum esetében), úgy azokat a vízummal szemben lévő oldalon kell elhelyezni.
   Ha ez az oldal nem használható, a bélyegzőlenyomatot közvetlenül a következő oldalon kell elhelyezni. A géppel olvasható sávot nem szabad lebélyegezni.

4. A tagállamok a határátkelőhelyeken használt beléptető és kiléptető bélyegzők biztonsági kódjaival kapcsolatos információcseréért felelős nemzeti kapcsolattartókat neveznek ki, és erről tájékoztatják a többi tagállamot, a Tanács Főtitkárságát és a Bizottságot. A nemzeti kapcsolattartóknak késedelem nélküli hozzáférést kell biztosítani az érintett tagállam külső határán használt közös beléptetési és kiléptetési bélyegzőkkel kapcsolatos információkhoz, és különösen a következőkre vonatkozó információkhoz:

– az a határátkelőhely, amely számára az adott bélyegzőlenyomatot kijelölték;
– az adott bélyegző adott időben történő használatára kijelölt határőr személyazonossága;
– egy adott bélyegzőlenyomat biztonsági kódja adott időben.

A közös beléptető és kiléptető bélyegzőkkel kapcsolatban a fent említett nemzeti kapcsolattartókon keresztül lehet információt kérni.

A nemzeti kapcsolattartók a kapcsolattartókkal kapcsolatos változásokat, valamint az elveszett és ellopott bélyegzőkkel kapcsolatos információkat is haladéktalanul továbbítják a többi kapcsolattartónak, a Tanács Főtitkárságának és a Bizottságnak.

V. MELLÉKLET

A. rész

A beléptetés megtagadására vonatkozó eljárások

1. A beléptetés megtagadásakor az illetékes határőr:

– kitölti a beléptetés megtagadásához használt, a B. részben bemutatott formanyomtatványt. Az érintett harmadik országbeli állampolgár aláírja a formanyomtatványt és megkapja az aláírt formanyomtatvány másolatát. Abban az esetben, ha a harmadik országbeli állampolgár megtagadja az aláírást, a határőr az aláírás megtagadásának tényét a formanyomtatvány „megjegyzések” rovatában jelzi;

– az útlevélbe elhelyez egy beléptető bélyegzőlenyomatot és azt fekete okmánytintával, keresztirányú áthúzással érvényteleníti, azzal szemközt a jobb oldalon szintén fekete okmánytintával beírja a beléptetés megtagadása okának/okainak megfelelő betűt/betűket, amelyeknek a felsorolását a fent említett, a beléptetés megtagadásához használt formanyomtatvány tartalmazza;

– a 2. bekezdésben említett esetekben a vízumot „ÉRVÉNYTELEN” bélyegzőlenyomattal megsemmisíti. Ilyen esetben a vízumbélyeg optikailag változó jelét, a „rejtett kép” biztonsági elemet, valamint a „vízum” szót keresztirányú áthúzással érvényteleníteni kell az esetleges későbbi visszaélések megakadályozása érdekében. Erről az intézkedésről a határőr haladéktalanul értesíti a központi hatóságot;

– minden beléptetés megtagadását nyilvántartásba vesz vagy jegyzékben rögzít, a személyi adatok, az állampolgárság, harmadik országbeli állampolgár útiokmányainak adatai, a beléptetés megtagadásának oka és időpontja feltüntetésével;

2. A vízumot a következő esetekben kell megsemmisíteni:

a) ha a vízum birtokosa a SIS-ben beléptetési tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt áll, kivéve, ha a tagállamok egyike által kiadott vízummal vagy visszautazásra jogosító vízummal rendelkezik, és átutazás céljából kíván belépni, hogy eljusson annak a tagállamnak a területére, amelyik az okmányt kiadta.

b) ha alapos okkal feltételezhető, hogy a vízumot csalárd módon szerezték.

Az a tény, hogy a harmadik ország állampolgára a határon nem tud bemutatni az 5. cikk (2) bekezdésében említett egy vagy több igazoló okmányt, nem vezet automatikusan a vízum megsemmisítésére irányuló döntéshez.

3. Amennyiben a harmadik országbeli állampolgárt, akinek a beléptetését megtagadták, fuvarozó szállította a határra, a helyileg illetékes hatóság:

− a Schengeni Egyezmény 26. cikkével és a 2001. június 28-i 2001/51/EK tanácsi irányelvvel összhangban utasítja a fuvarozót, hogy vegye gondjaiba a harmadik országbeli állampolgárt, és haladéktalanul szállítsa vissza abba a harmadik államba, ahonnan elszállította őt, vagy abba a harmadik államba, amely a határátlépésre feljogosító okmányát kiadta, vagy egy olyan harmadik államba, amelybe bebocsátása biztosított, illetve találjon továbbszállító eszközt;

− a továbbszállításig — a nemzeti jognak megfelelően és a helyi körülmények figyelembevételével — megteszi a megfelelő intézkedéseket annak megakadályozására, hogy a harmadik országbeli állampolgárok, akiknek a beléptetését megtagadták, illegálisan beutazzanak.

4. Amennyiben valamely harmadik országbeli állampolgár esetében mind a beléptetés megtagadása, mind a letartóztatás indokolt, a határőrnek kapcsolatba kell lépnie a nemzeti joggal összhangban meghozandó intézkedésről dönteni jogosult hatóságokkal.

B. rész

A határon a beléptetés megtagadásához használt formanyomtatvány

Állam neve

AZ ÁLLAM BETŰJELE (A hivatal neve)

_____

[33]

A BELÉPTETÉS MEGTAGADÁSA A HATÁRON

Dátum _____ időpont _____ határátkelőhely _____

Alulírottak, _____ előtt megjelent:

vezetéknév _____ utónév _____

születési idő _____ születési hely _____ nem _____

állampolgárság _____ lakóhely _____

A személyazonosító okmány típusa _____ száma _____

amelyet _____ helyen _____-án/-én állítottak ki

Vízum száma _____ típusa _____ kiállító hatóság _____

érvényes ____ -tól/től ____ -ig

____ nap időtartamra a következő okok miatt: _____

_____ -ból/-ből érkezett _____ -val/-vel (adja meg az igénybe vett közlekedési eszközt, pl. járatszám), tájékoztatjuk, hogy az országba való beléptetését a *(adja meg a hatályos nemzeti jogszabályokkal kapcsolatos információkat)* **szerint vagy a következő okok miatt megtagadjuk**:

[33] Norvégia és Izland esetében nem szükséges az ország betűjele.

☐ **A) Nem rendelkezik érvényes úti okmánnyal/okmányokkal**

☐ **B) Hamis/hamisított/meghamisított úti okmánnyal rendelkezik**

☐ **C) Nem rendelkezik érvényes vízummal vagy tartózkodási engedéllyel**

☐ **(D) Hamis/hamisított/meghamisított vízummal vagy tartózkodási engedéllyel rendelkezik**

☐ **(E) Nem rendelkezik megfelelő bizonyítékokkal a tartózkodás céljának és feltételeinek igazolására**
Nem tudta bemutatni a következő dokumentumokat: ….

☐ **(F) Az Európai Unió tagállamainak területén hat hónapos időtartamon belül már három hónapig tartózkodott**

☐ **(G) Nem rendelkezik elegendő anyagi fedezettel a tartózkodás időtartamához és formájához viszonyítva, illetve a származási vagy tranzitországba való visszatéréshez elegendő anyagi fedezettel**

☐ **(H) Olyan személy, akire vonatkozóan beléptetési tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzést adtak ki**
- ☐ **a SIS-ben**
- ☐ **a nemzeti nyilvántartásban**

☐ **I) Az Európai Unió egy vagy több tagállamának közrendjét, belső biztonságát, közegészségügyét vagy nemzetközi kapcsolatait fenyegető személy** *(minden egyes tagállamnak meg kell adnia a beléptetés megtagadásának ilyen eseteire vonatkozó nemzeti jogszabályokkal kapcsolatos információkat*).

Megjegyzések

Az érintett személy a nemzeti jog által előírtak szerint fellebbezhet a beléptetés megtagadására vonatkozó döntés ellen. Az érintett személy megkapja e dokumentum egy példányát *(minden egyes tagállamnak meg kell adnia a fellebbezési jogra vonatkozó nemzeti jogszabályokkal és eljárással kapcsolatos információkat)*.

Érintett személy	**Felelős tisztviselő**

VI. MELLÉKLET

A különböző határtípusokra és a tagállamok külső határainak átlépéséhez használt különböző közlekedési eszközökre vonatkozó különleges szabályok

1. Szárazföldi határok

1.1. A közúti határforgalom ellenőrzése

1.1.1. A személyforgalom hatékony ellenőrzése, a közúti forgalom balesetmentes és folyamatos lebonyolítása érdekében az átkelőhelyeken a legcélszerűbb forgalomszabályozást kell alkalmazni. A tagállamok, amennyiben szükséges, forgalomelterelésre és -korlátozásra vonatkozó kétoldalú megállapodásokat köthetnek. Erről a 33. cikknek megfelelően tájékoztatják a Bizottságot.

1.1.2. A szárazföldi határokon a tagállamok — amennyiben szükségesnek tartják, és amennyiben a körülmények lehetővé teszik — folyosókat létesíthetnek, vagy külön ellenőrző sávokat működtethetnek egyes határátkelőhelyeken, a 8. cikkel összhangban.

A külön folyosókat vagy sávokat a tagállamok illetékes hatóságai rendkívüli körülmények között, vagy amennyiben forgalmi vagy infrastrukturális feltételek szükségessé teszik, bármikor megszüntethetik.
A tagállamok együttműködhetnek a szomszédos országokkal külön folyosók vagy sávok kialakítása céljából a külső határok átkelőhelyein.

1.1.3. Általános szabályként a járművel közlekedők az ellenőrzés során bent maradhatnak a járműben. Azonban ha a körülmények ezt indokolják, az utasokat fel lehet szólítani a járműből való kiszállásra. Az alapos ellenőrzéseket — amennyiben ezt a helyi sajátosságok megengedik — az erre a célra kijelölt helyen kell lefolytatni. Biztonságuk érdekében az ellenőrzést — lehetőség szerint — két határőrnek kell végeznie.

1.2. A vasúti határforgalom ellenőrzése

1.2.1. A külső határt átlépő vonatok utasait és személyzetét egyaránt ellenőrizni kell, beleértve az áruszállító vonatokat vagy az üres szerelvényeket is. Az ellenőrzés végrehajtható:

– valamelyik tagállam területén található első érkezési vagy indulási vasútállomáson a peronon,

– a vonaton menet közben.

A tagállamok kétoldalú megállapodásokat köthetnek ezen ellenőrzések végrehajtásának módjáról. Erről a 33. cikknek megfelelően tájékoztatják a Bizottságot.

1.2.2. Az 1.2.1. ponttól eltérve és a nagysebességű vasúti forgalom megkönnyítése érdekében a harmadik államból érkező nagysebességű vasút útvonalán fekvő tagállamok az érintett harmadik államokkal egyetértésben úgy határozhatnak, hogy a harmadik államból érkező vonatokon utazó személyek beutazási ellenőrzését:

- vagy azokon a harmadik állambeli állomásokon végzik el, ahol utasok szállnak fel,
- vagy azokon — a tagállamok területén fekvő — állomásokon végzik el, ahol utasok szállnak le,
- vagy a vonaton, a tagállamok területén fekvő állomások között, menet közben végzik el, feltéve, hogy az utasok az előző állomáson/állomásokon nem hagyják el a vonatot.

1.2.3. Amennyiben a harmadik államból érkező, a tagállamok területén több helyen megálló nagysebességű vonatok tekintetében a vasúti fuvarozó kizárólag az útvonal hátralévő, a tagállamok területén belüli részén történő utazás céljából vesz fel utasokat, az ilyen utasokat a vonaton menet közben vagy az érkezési állomáson beutazási ellenőrzésnek kell alávetni, kivéve, ha ellenőrzésüket az 1.2.1. vagy az 1.2.2. pont szerint már elvégezték. Első francia bekezdés.

Azokkal az utasokkal, akik a vonatot kizárólag az útvonal hátralévő, a tagállamok területén belüli részén történő utazásra kívánják igénybe venni, a vonat indulása előtt egyértelműen közölni kell, hogy őket az utazás közben vagy az érkezési állomáson beutazási ellenőrzésnek vetik alá.

1.2.4. Ellenkező irányú utazáskor a vonaton tartózkodó utasok kiutazási ellenőrzését hasonló szabályok szerint kell elvégezni.

1.2.5. A határőr elrendelheti, hogy — szükség esetén a vonatot kísérő személyzet bevonásával — a megbúvásra alkalmas rejtekhelyeket átvizsgálják annak megállapítására, hogy azokban nem találhatóak-e határátlépési ellenőrzés alá tartozó személyek vagy tárgyak.

1.2.6. Amennyiben feltételezhető, hogy a vonaton bűncselekmény elkövetésével kapcsolatban feljelentett vagy gyanúsított személyek, vagy illegálisan beutazni szándékozó harmadik országbeli állampolgárok rejtőzködtek el, és a határőr saját nemzeti rendelkezéseivel összhangban nem intézkedhet, akkor értesítenie kell azokat a tagállamokat, amelyeknek a területe felé vagy területén a vonat közlekedik.

2. Légi határok

2.1. A nemzetközi repülőtereken végzett ellenőrzésekre vonatkozó eljárások

2.1.1. A tagállamok illetékes hatóságai biztosítják, hogy a repülőtér üzemeltetője megteszi a szükséges intézkedéseket a belső járatok utasforgalmának és a többi járat utasforgalmának fizikai elválasztására. E célból minden nemzetközi repülőtéren megfelelő infrastruktúrát kell kialakítani.

2.1.2. A határátlépési ellenőrzés helyét a következő eljárással összhangban kell meghatározni:

a) harmadik államból érkező járat utasait, akik belső légi járaton utaznak tovább, a harmadik államból érkező járat érkezési repülőterén beutazási ellenőrzésnek vetik alá. Belső légi járat utasait, akik harmadik államba induló járaton utaznak tovább (átutazó utasok), az utóbbi járat indulási repülőterén kiutazási ellenőrzésnek vetik alá.

b) harmadik államokból érkező légi járatokra, amelyek átszálló utasokat nem szállítanak, és a tagállamok repülőterein több alkalommal is leszállnak, úgy, hogy az utasok nem váltanak gépet, a következők érvényesek:

   i. a harmadik államból érkező vagy oda induló járatok utasait, akik a tagállamok területén megelőzőleg vagy utólag nem szállnak át, az érkezési repülőtéren beutazási ellenőrzésnek, az indulási repülőtéren kiutazási ellenőrzésnek vetik alá;

ii. az olyan, harmadik államból érkező vagy oda induló légi járatok utasait, amelyek a tagállamok repülőterein több közbülső leszállást hajtanak végre úgy, hogy az utasok nem váltanak gépet (átszálló utasok), és feltéve, hogy csak a tagállamok területén belüli útszakasz megtétele céljából nem szállhatnak utasok a járatra, az érkezési repülőtéren beutazási ellenőrzésnek, az indulási repülőtéren kiutazási ellenőrzésnek vetik alá;

iii. amennyiben egy légitársaság a harmadik államból érkező, a tagállamok területén több közbülső leszállást végrehajtó járatok esetén utasokat vehet fel kizárólag a hátralévő, a tagállamok területén belüli útszakaszra, úgy az utasokat az indulási repülőtéren kiutazási, az érkezési repülőtéren beutazási ellenőrzésnek vetik alá. Azon utasok ellenőrzése, akik e közbülső leszállások alkalmával már a repülőgép fedélzetén tartózkodnak, és nem a tagállamok területén szálltak fel, a b) pont ii. alpontja szerint történik. A fordított eljárás érvényes azokra a légi járatokra, ahol a célország egy harmadik állam.

2.1.3. A határátlépési ellenőrzés általában nem végezhető a repülőn vagy a beszállókapunál, kivéve akkor, ha az a belső biztonsággal és a jogellenes bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolható. Annak biztosítása érdekében, hogy az utasokat a határátkelőhelyként kijelölt repülőtereken a 6–11. cikkben meghatározott szabályokkal összhangban ellenőrizzék, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a repülőtéri hatóságok megtegyék a szükséges intézkedéseket az utasforgalomnak az ellenőrzésre fenntartott létesítményekhez történő irányítására.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a repülőtér üzemeltetője megtegye a szükséges intézkedéseket annak megakadályozására, hogy fenntartott területre, pl. a tranzitterületre, arra illetéktelenek lépjenek be, illetve azt elhagyják. A tranzitterületen általában nem végezhető ellenőrzés, kivéve akkor, ha az a belső biztonsággal és a jogellenes bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolható; ezen a területen különösen a repülőtéri tranzitvízum kötelezettsége alá tartozó személyek ellenőrzése végezhető annak megállapítására, hogy rendelkeznek-e ilyen vízummal.

2.1.4. Amennyiben egy harmadik államból érkező repülőjárat vis maior vagy közvetlen veszély esetén, illetve hatósági utasításra határátkelőhelynek nem minősülő leszállóhelyen kénytelen leszállni, csak akkor folytathatja útját, ha a határőrség és a vámőrség engedélyét megkapja. Ugyanezeket a rendelkezéseket kell alkalmazni, amennyiben egy harmadik államból érkező repülőjárat engedély nélkül száll le. Az ilyen repülőjáraton utazó személyek ellenőrzésére mindenképpen a 6–11. cikket kell alkalmazni.

2.2. A kisrepülőtereken végrehajtott ellenőrzésekre vonatkozó eljárások

2.2.1. Biztosítani kell, hogy a személyeket azokon a repülőtereken is a 6–11. cikkben meghatározott szabályoknak megfelelően ellenőrzik, amelyek a vonatkozó nemzeti jog szerint nem rendelkeznek a nemzetközi repülőtér státussal („kisrepülőterek”), de amelyeken harmadik államból érkező vagy oda induló járatok tervezett útvonala keresztülhaladhat.

2.2.2. A 2.1.1. ponttól eltérve, a polgári légi közlekedés védelme területén közös szabályok létrehozásáról szóló 2320/2002/EK rendelet[34] sérelme nélkül, a kisrepülőtereken nem szükséges megtenni a belső légi járatok és nemzetközi járatok utasforgalmának fizikai szétválasztását biztosító megfelelő intézkedéseket. Továbbá, ha a forgalom nagysága nem igényli, a kisrepülőtéren nem kell mindenkor határőröknek tartózkodni, amennyiben a szükséges személyzet kellő időben biztosítható.

2.2.3. Ha a határőrök jelenléte a kisrepülőtéren nem mindenkor biztosított, a kisrepülőtér igazgatójának megfelelő időben értesítenie kell a határőrséget a harmadik államból érkező vagy oda induló járatok le- és felszállásáról.

2.3. Magánrepülőgépen utazó személyek ellenőrzése

2.3.1. Harmadik államból érkező vagy oda induló magánrepülőgépek esetében a kapitánynak a felszállás előtt el kell juttatnia a rendeltetési tagállam vagy adott esetben az első beutazási tagállam határőrségének egy általános nyilatkozatot, amely többek között magában foglalja — a nemzetközi polgári repülésről szóló egyezmény 2. mellékletével összhangban — a repülési tervet és az utasok személyazonosságára vonatkozó információkat.

2.3.2. Amennyiben egy harmadik államból érkező és valamely tagállamba tartó magánrepülőgép közbülső leszállást hajt végre más tagállamok területén, a beutazási tagállam illetékes hatóságai határátlépési ellenőrzést végeznek, és a 2.3.1. pontban említett általános nyilatkozatot beléptető bélyegzőlenyomattal látják el.

[34] HL L 355., 2002.12.30., 1. o.

2.3.3. Amennyiben kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy egy járat harmadik állam területén való leszállás nélkül kizárólag a tagállamok területéről érkezik-e vagy oda tart-e, az illetékes hatóságoknak személyellenőrzést kell végrehajtaniuk a repülőtereken és kisrepülőtereken a 2.1–2.2. pontnak megfelelően.

2.3.4. A vitorlázó repülőgépek, szuperkönnyű repülőgépek, helikopterek, kizárólag rövid távolság megtételére képes kis repülőgépek és léghajók be- és kilépésére vonatkozó szabályokat a nemzeti jog, valamint megfelelő esetben kétoldalú megállapodás állapítja meg.

3. Tengeri határok

3.1. Általános ellenőrzési eljárások a tengeri forgalomban

3.1.1. A hajók ellenőrzését az érkezési vagy az indulási kikötőben a hajó fedélzetén, vagy a hajó közvetlen közelében, az e célra kijelölt területen kell elvégezni. Az ellenőrzés az erre vonatkozó megállapodások alapján menet közben is végrehajtható, vagy amikor a hajó eléri, illetve elhagyja egy harmadik állam felségterületét.
Az ellenőrzés célja annak biztosítása, hogy mind a személyzet, mind az utasok megfelelnek az 5. cikkben megállapított feltételeknek a 17. cikk (1) bekezdése b) pontjának sérelme nélkül.

3.1.2. [...]
3.1.3. A hajó kapitánya, vagy annak hiányában a hajótulajdonost a hajó felszerelésére vonatkozó kötelességével kapcsolatos minden ügyben képviselő személy vagy társaság („a hajótulajdonos képviselője”) két példányban listát készít a személyzetről és az utasokról. Legkésőbb a kikötőbe érkezéskor a listát/listákat átadja a határőröknek. Ha *vis maior* miatt a listát vagy listákat nem lehet a határőrökhöz eljuttatni, akkor egy példányt el kell küldeni a megfelelő határállomásnak vagy hajózási hatóságnak, akik azt haladéktalanul továbbítják a határőröknek.

3.1.4. A két lista egyik — a határőr hivatalos aláírásával ellátott — példányát vissza kell juttatni a hajó kapitányának, aki azt a kikötőben történő tartózkodás alatt kérésre bemutatja.

3.1.5. A hajó kapitánya, vagy annak hiányában a hajótulajdonos képviselője a személyzet összeállításában vagy az utasok számában bekövetkezett minden változást haladéktalanul jelent. Ezen túl, a kapitány haladéktalanul, lehetőleg még a kikötőbe történő befutás előtt, értesíti az illetékes hatóságokat arról, ha a hajón potyautasok tartózkodnak. A potyautasokért a hajó kapitánya a felelős;

3.1.6. A hajó kapitánya megfelelő időben és az érintett kikötőben hatályos szabályokkal összhangban értesíti a határőrséget a hajó indulásáról; ha e hatóságokat nem tudja értesíteni, a megfelelő hajózási hatóságot kell tájékoztatnia. Ezek a szervek veszik át a már korábban kitöltött és ellenjegyzett lista/listák másodpéldányát.

3.2. Egyes hajózási típusokra vonatkozó különleges ellenőrzési eljárások

Körutazást végző hajók

3.2.1. A körutazást végző hajó kapitánya, vagy annak hiányában a hajótulajdonos képviselője — legkésőbb az indulási kikötő elhagyása előtt 24 órával, és a tagállamok területén fekvő egyes kikötőkbe való befutás előtt — eljuttatja az illetékes határőrségeknek a hajó útvonaltervét és menetrendjét.

3.2.2. Ha a körutazást végző hajó útvonala kizárólag a tagállamok területén fekvő kikötőket érint, a 4. és 6. cikktől eltérve nem kell határátlépési ellenőrzéseket végezni, és a hajó olyan kikötőkben is kiköthet, amelyek nem minősülnek határátkelőhelynek.
Mindazonáltal, a biztonsággal és a jogellenes bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján e hajók személyzete és utasai is ellenőrzésnek vethetők alá.

3.2.3. Ha a körutazást végző hajó útvonala a tagállamok területén fekvő kikötőket és harmadik állambeli kikötőket egyaránt érint, a 6. cikktől eltérve a határátlépési ellenőrzéseket a következők szerint kell végezni.

a) Amennyiben a körutazást végző hajó harmadik állam területén fekvő kikötőből érkezik, és először érint tagállami területen fekvő kikötőt, a személyzetet és az utasokat a 3.2.4. pontban említett személyzeti és utasnévjegyzék alapján beutazási ellenőrzésnek kell alávetni.

A partra szálló utasokat a 6. cikkel összhangban beutazási ellenőrzésnek kell alávetni, kivéve, ha a biztonsággal és a jogellenes bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése azt bizonyítja, hogy nincs szükség ilyen ellenőrzésre.

b) Amennyiben a körutazást végző hajó harmadik állam területén fekvő kikötőből érkezik, és újra tagállami területen fekvő kikötőt érint, a személyzetet és az utasokat a 3.2.4. pontban említett személyzeti és utasnévjegyzék alapján beutazási ellenőrzésnek kell alávetni olyan mértékben, amennyiben az említett listákban a hajó korábbi, tagállami területen fekvő kikötőben való kikötése óta változás történt.

A partra szálló utasokat a 6. cikkel összhangban beutazási ellenőrzésnek kell alávetni, kivéve, ha a biztonsággal és a jogellenes bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése azt bizonyítja, hogy nincs szükség ilyen ellenőrzésre.

c) Amennyiben a körutazást végző hajó tagállam területén fekvő kikötőből érkezik és tagállami kikötőt érint, a partra szálló utasokat a 6. cikkel összhangban beutazási ellenőrzésnek vetik alá, ha a biztonsággal és a jogellenes bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése azt indokolja.

d) Amennyiben a körutazást végző hajó tagállam területén fekvő kikötőből harmadik állambeli kikötőbe indul, a személyzetet és az utasokat — a személyzeti és utasnévjegyzék alapján — kiutazási ellenőrzésnek vetik alá.
Amennyiben a biztonsággal és a jogellenes bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése ezt indokolja, a partra szálló utasokat a 6. cikkel összhangban kiutazási ellenőrzésnek vetik alá.

e) Amennyiben a körutazást végző hajó tagállam területén fekvő kikötőből tagállami kikötőbe indul, nem kell kiutazási ellenőrzést végezni.
Mindazonáltal, a biztonsággal és a jogellenes bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján e hajók személyzete és utasai is ellenőrzésnek vethetők alá.

3.2.4. A személyzet és az utasok névjegyzéke a következőket tartalmazza:

- keresztnév és vezetéknév
- születési idő
- állampolgárság
- az útiokmány száma és típusa, és adott esetben a vízum száma.

A körutazást végző hajó kapitánya, vagy annak hiányában a hajótulajdonos képviselője legkésőbb a tagállamok területén fekvő egyes kikötőkbe való befutás előtt 24 órával — vagy, ha az illető kikötőig tartó út 24 óránál rövidebb, akkor az előző kikötőben a beszállás befejezése után azonnal — eljuttatja az illetékes határőrségeknek a névjegyzékeket.

A névjegyzéket a tagállamok első indulási kikötőjében le kell bélyegezni, valamint ezt követően a jegyzék módosításának minden esetében. A névjegyzéket figyelembe kell venni a 3.2.3. pontban említett kockázatok értékelése során.

Sétahajózás

3.2.5. A 4. és 6. cikktől eltérve, a valamely tagállam területén fekvő kikötőből érkező vagy oda induló sétahajón utazó személyeket nem kell határátlépési ellenőrzésnek alávetni, és az ilyen hajó olyan kikötőbe is befuthat, amely nem minősül határátkelőhelynek

Azonban az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelésének megfelelően, és különösen ha valamely harmadik állam partvonala az érintett tagállam területének közvetlen közelében található, el kell végezni a személyek ellenőrzését és/vagy a sétahajó fizikai átkutatását.

3.2.6. A 4. cikktől eltérve a harmadik államból érkező sétahajó kivételesen olyan kikötőbe is befuthat, amely nem minősül határátkelőhelynek. Ilyen esetekben — annak érdekében, hogy a kikötőbe történő befutásra engedélyt kapjanak — a fedélzeten lévő személyek értesítik a kikötői hatóságokat. A kikötői hatóságok kapcsolatba lépnek a legközelebbi határátkelőhelynek minősülő kikötő hatóságaival, hogy a hajó érkezését jelentsék. Az értesítés a fedélzeten tartózkodó személyekről készült utaslista kikötői hatóságokhoz történő benyújtását jelenti. E listát legkésőbb érkezéskor a határőrök rendelkezésére kell bocsátani.

Hasonlóképpen, amennyiben vis maior esete miatt a harmadik államból érkező sétahajó olyan kikötőben kíván kikötni, amely nem minősül határátkelőhelynek, a kikötői hatóságok kapcsolatba lépnek a legközelebbi határátkelőhelynek minősülő kikötő hatóságaival, hogy a hajó érkezését jelentsék.

3.2.7. Az említett ellenőrzések során a hajó valamennyi műszaki jellemzőjét és a fedélzeten tartózkodó személyek nevét tartalmazó dokumentumot át kell adni. E dokumentum egy példányát át kell adni a beutazási és indulási kikötő hatóságainak. Amíg a hajó a tagállamok egyikének felségvizein marad, e jegyzék egy példányát a hajó iratai között kell tartani.

Part menti halászat

3.2.8. A 4. és 6. cikktől eltérve, a part menti halászattal foglalkozó hajók személyzetét, akik minden nap, vagy 36 órán belül visszatérnek a bejegyzett kikötőbe vagy a tagállamok területén fekvő bármely kikötőbe anélkül, hogy harmadik állam területén fekvő kikötőben kikötnének, nem kell rendszeresen ellenőrizni. Mindazonáltal, az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelését — különösen ha valamely harmadik állam partvonala az érintett tagállam területének közvetlen közelében található — figyelembe kell venni a végrehajtandó ellenőrzések gyakoriságának meghatározásánál. Az említett kockázatoknak megfelelően el kell végezni a személyek ellenőrzését és/vagy a hajó fizikai átkutatását.

3.2.9. Valamely tagállam területén található kikötőben nem bejegyzett, part menti halászattal foglalkozó hajók személyzetét a tengerészekre vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően kell ellenőrizni.
A hajó kapitánya értesíti az illetékes hatóságokat a személyzeti jegyzék változásáról és utasok esetleges jelenlétéről.

Kompjáratok

3.2.10. A harmadik állam területén fekvő kikötőből induló vagy oda érkező kompjáratok fedélzetén utazó személyeket ellenőrizni kell. Ezzel kapcsolatban a következő szabályokat kell alkalmazni:

a) amennyiben lehetséges, a tagállamok a 8. cikkel összhangban külön sávokat létesítenek;
b) a gyalogosan közlekedő személyeket egyenként kell ellenőrizni;
c) a járművel utazókat a járműnél kell ellenőrizni;
d) a komp azon utasait, akik autóbusszal utaznak, gyalogosan közlekedő utasoknak kell tekinteni. Ezen utasok az ellenőrzéshez leszállnak az autóbuszról;

e) a teherszállító járművek vezetőit és a kísérőket a járműnél kell ellenőrizni. Ezt az ellenőrzést elvileg a többi utas ellenőrzésétől elkülönülten kell elvégezni;

f) az ellenőrzések gyors elvégzése érdekében elegendő számú kaput kell biztosítani;

g) különösen a jogellenes bevándorlók leleplezése céljából, szúrópróbaszerű ellenőrzésnek kell alávetni az utasok által használt járműveket, valamint adott esetben a járműben elhelyezett rakományt és egyéb árut;

h) a komp személyzetének tagjait ugyanúgy kell kezelni, mint a kereskedelmi hajó személyzetének tagjait.

4. Belvízi hajózás

4.1. A „külső határ átlépésével járó belvízi hajózás” magában foglalja valamennyi, üzleti vagy kedvtelési célú, hajó és úszó jármű használatát folyókon, csatornákon és tavakon.

4.2. Az üzleti célú hajók tekintetében a kapitány és a fedélzeten alkalmazott személyek, akik szerepelnek a személyzeti listán, valamint e személyek családtagjai, akik a hajón laknak, a személyzet tagjának vagy azzal egyenértékűnek tekintendők.

4.3. A 3.1–3.2. pont vonatkozó rendelkezéseit értelemszerűen kell alkalmazni a belvízi hajózás ellenőrzésére.

VII. MELLÉKLET

A személyek egyes kategóriáira vonatkozó különleges szabályok

1. Államfők

Az 5–11. cikktől eltérve az államfőket és delegációjuk tagjait — akiknek az érkezését és indulását a határőrségnek diplomáciai úton hivatalosan jelezték — nem kell határátlépési ellenőrzésnek alávetni.

2. Pilóták és légiszemélyzet

2.1. Az 5. cikktől eltérve, a polgári repülésről szóló 1944. december 7-i egyezmény 9. mellékletében előírtak szerint repülési engedéllyel vagy szakszolgálati engedéllyel rendelkezők hivatásuk gyakorlása során és az említett okmányok alapján:

- beszállhatnak és kiszállhatnak a közbeeső repülőtéren vagy valamely tagállam területén található érkezési repülőtéren;
- beléphetnek annak a valamely tagállam területén elhelyezkedő városnak a területére, ahol a közbeeső repülőtér vagy érkezési repülőtér található;
- bármilyen közlekedési eszközzel valamely tagállam területén található repülőtérre utazhatnak, hogy az arról a repülőtérről induló repülőgépre felszálljanak.

Minden egyéb esetben teljesíteni kell az 5. cikk (1) bekezdésében előírt követelményeket.

2.2. A 6–11. cikket kell alkalmazni a légiszemélyzet ellenőrzésére. Ahol csak lehetséges, a légiszemélyzet ellenőrzésének elsőbbséget kell biztosítani. Pontosabban, az utasok ellenőrzése előtt, vagy egy e célra elkülönített helyen kell őket ellenőrizni. A 6. cikktől eltérve, a határellenőrzésért felelős személyek által ismert személyzetet a hivatásuk ellátása során csak szúrópróbaszerű ellenőrzésnek kell alávetni.

3. Tengerészek

3.1. A 4. és 6. cikktől eltérve, a 2003. június 19-i (185. sz.) Genfi Egyezménnyel, az 1965. április 9-i Londoni Egyezménnyel és a vonatkozó nemzeti rendelkezésekkel összhangban kiadott tengerész igazolvánnyal rendelkező tengerészek számára a tagállamok engedélyezhetik, hogy a hajójuk által érintett kikötő területén vagy a környező településeken való tartózkodás céljával partra szállva a tagállamok területére belépjenek, anélkül, hogy valamely határátkelőhelyen jelentkeznének, azzal a feltétellel, hogy szerepelnek hajójuk személyzeti jegyzékén, amelyet megelőzőleg az illetékes hatóságok által elvégzendő ellenőrzésre benyújtottak.

Az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelésének megfelelően azonban a határőrök a partraszállás előtt a 6. cikkel összhangban ellenőrzésnek vetik alá a tengerészeket.

Amennyiben valamely tengerész veszélyt jelent a közrendre, a belső biztonságra vagy a közegészségügyre, megtagadható tőle a partraszállási engedély.

3.2. Azoknak a tengerészeknek, akik a kikötő közelében lévő településeken kívül szeretnének tartózkodni, az 5. cikk (1) bekezdésében megállapítottak szerint teljesíteniük kell a tagállamok területére való beutazás feltételeit.

4. Diplomata-, hivatali vagy szolgálati útlevéllel rendelkezők és nemzetközi szervezetek tagjai

4.1. Tekintettel a kiváltságaikra és mentességeikre, a tagállamok által elismert harmadik államok vagy azok kormánya által kiadott diplomata-, hivatali vagy szolgálati útlevél birtokosai, valamint a 4.4. pontban felsorolt nemzetközi szervezetek által kiadott okmányok birtokosai, akik feladataik ellátásával kapcsolatban utaznak, a határátlépési ellenőrzés során elsőbbségben részesíthetők a többi utassal szemben, bár — adott esetben — továbbra is a vízumkötelezettség hatálya alá tartoznak. Az 5. cikk (1) bekezdésének c) pontjától eltérve az említett okmányok birtokosainak nem kell bizonyítaniuk, hogy rendelkeznek az elégséges megélhetési eszközökkel.

4.2. Ha a külső határon megjelenő személy kiváltságokra és mentességekre hivatkozik, a határőr kérheti, hogy státuszát megfelelő okmányok, különösen a fogadó állam által kiállított igazolások, diplomataútlevél vagy egyéb okmány bemutatásával igazolja. Amennyiben kétségei vannak, a tisztviselő sürgős esetben közvetlenül a külügyminisztériumtól kérhet felvilágosítást.

4.3. A diplomáciai vagy konzuli képviseletekhez akkreditált személyek és családtagjaik a 17. cikk (2) bekezdésében említett igazolvány és a határátlépésre jogosító okmány bemutatásával léphetnek be a tagállamok területére. Továbbá, a 11. cikktől eltérve, a határőr nem tagadhatja meg a diplomata-, hivatali és szolgálati útlevelek birtokosainak a tagállamok területére történő beléptetését anélkül, hogy konzultálna a megfelelő nemzeti hatóságokkal. Ez érvényes arra az esetre is ha a személyre vonatkozóan figyelmeztető jelzést vittek be a SIS-be.

4.4. A nemzetközi szervezetek által a 4.1. pontban meghatározott célokra kiadott okmányok elsősorban a következők:

– az Egyesült Nemzetek által az Egyesült Nemzetek és szakosított szervezeteinek munkatársai számára az ENSZ Közgyűlés által 1947. november 21-én New Yorkban elfogadott, „A különleges szervezetek számára érvényes előjogokról és mentességekről” szóló egyezmény kiadott laissez-passer;
– az Európai Közösség (EK) által kiadott laissez-passer;
– az Európai Atomenergia-közösség (Euratom) által kiadott laissez-passer;
– az Európa Tanács főtitkára által kiadott laissez-passer;
– az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, fegyveres erőik jogállásáról szóló megállapodás III. cikkének (2) bekezdése szerint kiadott okmányok (katonai személyi igazolvány és utazási parancs, kiküldetési rendelvény, illetve egyéni vagy csoportos menetparancs), valamint a Partnerség a Békéért keretében kiadott okmányok.

5. Határ menti ingázók

5.1. A határ menti ingázók ellenőrzésére vonatkozó eljárásokra a határellenőrzés általános szabályai, különösen a 6–11. cikk, irányadóak.

5.2. A 6. cikktől eltérve, azokat a határ menti ingázókat, akiket az azonos határátkelőhelyen történő gyakori határátlépés miatt a határőrök jól ismernek, és akikre vonatkozóan — kezdeti ellenőrzés alapján — a SIS-ben vagy valamely nemzeti adatállományban nem adtak ki figyelmeztető jelzést, csak szúrópróbaszerű ellenőrzéseknek kell alávetni annak vizsgálatára, hogy rendelkeznek-e érvényes, a határátlépésre feljogosító okmánnyal és teljesítik-e a szükséges beutazási feltételeket. Ezeket a személyeket időről-időre váratlanul, rendszertelen időközökben alapos ellenőrzésnek kell alávetni.

5.3. Az 5.2. pont rendelkezéseit más kategóriába tartozó, kishatárforgalomban rendszeresen közlekedő személyekre is ki lehet terjeszteni.

6. Kiskorúak

6.1. A határőrök külön figyelmet fordítanak az — akár felnőtt kíséretében, akár anélkül utazó — kiskorúakra. A külső határt átlépő kiskorúakat – az ezen rendeletben előírtak szerint – a be- és kiutazáskor a felnőttekkel azonos módon ellenőrzik.

6.2. Abban az esetben, ha a kiskorút felnőtt kíséri, a határőrnek ellenőriznie kell, hogy a kiskorút kísérő személyek szülői gondoskodást gyakorolnak-e felette, különösen ha a kiskorút csak egy felnőtt kíséri, és alapos a gyanúja annak, hogy a kiskorút jogellenesen távolították el a szülői gondoskodást jogszerűen gyakorló személy(ek) felügyelete alól. Ez utóbbi esetben a határőr további vizsgálatot kell folytatnia a kapott információk közötti ellentmondások kiderítése érdekében.

6.3. A kíséret nélkül utazó kiskorúak esetében — az útiokmányok és az igazoló okmányok alapos ellenőrzésével — a határőröknek azt kell biztosítaniuk, hogy a kiskorúak a szülői felügyeletet gyakorló személy(ek) akarata ellenére nem hagyják el a tagállamok területét.

VIII. MELLÉKLET

Állam neve

ÁLLAM LOGÓJA **(Hivatal neve)**

_____

Izland és Norvégia esetében a logó nem szükséges

A RÖVID TARTÓZKODÁS IDŐTARTAMÁRA VONATKOZÓ FELTÉTEL TELJESÍTÉSÉRE VONATKOZÓ BIZONYÍTÉK ELFOGADÁSA, AMENNYIBEN AZ ÚTIOKMÁNYBAN NEM SZEREPEL A BELÉPÉSRE UTALÓ BÉLYEGZŐ

_____-án, -én _____ órakor _____ helyen,

a/z _____ aláíró hatóság előtt megjelent:

vezetéknév _____ utónév _____

születési idő _____ születési hely _____ nem _____

_____

állampolgárság _____ lakóhely _____

számú _____ útiokmány _____,

amelyet _____ helyen _____-án/-én állítottak ki

vízum száma _____ (ha alkalmazandó) kiállító hatóság _____

____ nap időtartamra a következő indoklással: _____

Tekintettel a fent nevezett személy által bemutatott, a tagállamok területén való tartózkodás időtartamára vonatkozó bizonyítékra, úgy kell tekinteni, hogy az említett személy _____ tagállam területére _____-án/-én lépett be _____ határátkelőhelyen

Az aláíró hatóság elérhetősége:

Tel.:_____

Fax:_____

E-mail:_____

Az érintett személy kézhez kapja e dokumentum másolatát.

Érintett személy

Felelős tisztviselő + bélyegző